


ČR - STÁTNÍ ENERGETICKÁ INSPEKCE

ústřední inspektorát, Gorazdova 24, 120 00 Praha 2



Č.j.: 031104513/624/14/90.220/Ve

ROZHODNUTÍ č. 904028514 o odvolání proti uložené pokutě

ČR - Státní energetická inspekce (dále SEI), jako správní úřad příslušný podle § 93 odst. (2) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, § 3 odst. (4) zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení o uložení pokuty v souladu s ustanovením § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutím č. 314015114 ze dne 23.05.2014, vydaným územním inspektorátem pro Jihočeský kraj, uložila výrokem I. pokutu ve výši 2.655.281 Kč společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje, s.r.o., IČ: 259 38 924, se sídlem Křižíkova 788, 500 03 Hradec Králové, a to za správní delikt podle § 16 odst. (1) písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., kterého se dopustila tím, že v rozporu s věcnými podmínkami, stanovenými cenovými orgány dle § 5 odst. (5) citovaného zákona pro uplatnění úředně stanovené pevné ceny podle bodu (1.9.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2011, uplatnila za vyrobenou a dodanou elektřinu z fotovoltaické elektrárny Bežerovice o výkonu 3,013 MW,  u provozovatele distribuční soustavy, společnosti E.ON Distribuce, a.s., za kontrolované období roku 2012 zelené bonusy stanovené těmito předpisy jako pevné ceny pro „výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedeným do provozu od 01.01.2009 do 31.12.2009“ ve výši 12.510 Kč/MWh, přičemž nesplnila věcnou podmínku podle bodu (1.10.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 8/2008 pro zařazení této výroby jako výroby uvedené do provozu do 31.12.2009, tj. začít vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupní ceny. Jako prodávající nesprávně uplatnila na vyrobenou a dodanou elektřinu o množství 3 070,399 MWh zelený bonus pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedeným do provozu od 01.01.2009 do 31.12.2009, když měla správně uplatnit zelený bonus ve výši 11.570 Kč/MWh pro „výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedeným do provozu od 01.01.2010 do 31.12.2010“, čímž následně nesprávně fakturovala výši podpory a získala nepřiměřený majetkový prospěch, vyčíslený ve výši 2.655.281 Kč s DPH.

Souběžně v souladu s § 79 odst. (5) zákona č. 500/2004 Sb. bylo výrokem II. rozhodnuto o nákladech řízení stanovených paušální částkou ve výši 1.000 Kč.

Po přezkoumání rozhodnutí SEI, veškeré dokumentace, jakož i odvolání proti rozhodnutí č. 314015114 o uložení pokuty, doručeném na SEI dne 05.05.2014 v zákonné lhůtě 15 dnů, vydává ústřední ředitel Státní energetické inspekce podle § 95 odst. (3) zákona č. 458/2000 Sb. ve spojení s § 90 odst. (5) zákona č. 500/2004 Sb. toto

r o z h o d n u t í,

kterým odvolání **zamítá** a rozhodnutí č. 314015114 ze dne 23.05.2014 **potvrzuje**.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-34826011/0710, variabilní symbol 314015114. Při bezhotovostní platbě konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě konstantní symbol 1149.

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-34826011/0710, variabilní symbol 314015114. Při bezhotovostní platbě konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě konstantní symbol 1149.

ODŮVODNĚNÍ

Podkladem pro uložení pokuty bylo zjištění skutkového stavu. Bylo zjištěno, že společnost ČEZ Obnovitelné zdroje, s.r.o., Křižíkova 788, 500 03 Hradec Králové (dále spol. ČOZ / účastník řízení) je držitelem Rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE] se změnou č. 019, vydaném Energetickým regulačním úřadem dne 19.04.2013 na instalovaný elektrický výkon 3,013 MW Fotovoltaické elektrárny Bežerovice, [REDAKCE] s termínem zahájení výkonu licencované činnosti dne 30.12.2009 (dále FVE). Předmětná FVE je v souladu s licencí složena z 13 104 kusů fotovoltaických polykrystalických panelů Canadian Solar s celkovým instalovaným elektrickým výkonem výroby 3 013 920 Wp a byla v kontrolovaném roce 2012 provozována spol. ČOZ v režimu zeleného bonusu. Ve FVE vyráběná elektřina byla měřena na úrovni dodávky do distribuční soustavy digitálním vícekvadrantovým elektroměrem Actaris DB472T, se značkou ověření 2011, ve vlastnictví provozovatele distribuční soustavy a nepřímé měření typu A bylo instalováno na VN straně zvyšovacího transformátoru. Spol. ČOZ má s provozovatelem distribuční soustavy E.ON Distribuce, a.s. uzavřenu Smlouvu o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě z napěťové hladiny vysokého napětí a Smlouvu o úhradě zeleného bonusu k elektřině vyrobené z obnovitelného zdroje. S obchodníkem E.ON Energie, a.s. pak má uzavřenu Smlouvu o dodávce elektřiny s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy. Na vyrobenou elektřinu byla v kontrolovaném období uplatňována podpora podle bodu (1.9.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále CR ERÚ) č. 07/2011 formou zeleného bonusu pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření v kategorii *“Výroba elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW včetně a uvedený do provozu od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2009”* a výrobce fakturoval cenu 12.510 Kč/MWh. Zahájení provozu výroby FVE Bežerovice doložila spol. ČOZ *„Žádostí o povolení zkušebního provozu“* ze dne 22.12.2009 a dále *“Stanoviskem k žádosti o připojení fotovoltaického systému o instalovaném výkonu 3 013,92 kW v k.ú. Bežerovice p.č. 895/1,2,3,4, 909/3,11,35, okr. Tábor k distribuční soustavě - Povolení zkušebního provozu”* ze dne 12.05.2010. Provozovatel distribuční soustavy E.ON Distribuce, a.s., zpětně povolil zkušební provoz FVE v období od 23.12.2009 do 23.07.2010 a tudíž spol. ČOZ považovala takto určené datum 23.12.2009 za datum zahájení zkušebního provozu a datum uvedení nové výroby do provozu. Toto datum uváděla spol. ČOZ i v měsíčních výkazech. Podle evidence provozovatele distribuční soustavy byl dne 06.01.2010 namontován elektroměr a ve 12 hodin 15 minut byla realizována první dodávka elektřiny do distribuční soustavy. V CR ERÚ č. 8/2008, účinném od 1. ledna 2009, je stanoveno v bodě (1.10.): *„U nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje se uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu*

*s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů.“ Shodná podmínka byla stanovena rovněž v CR ERÚ č. 4/2009, účinném od 1. ledna 2010, v bodě (1.9.). Spol. ČOZ relevantně nedoložila, že by výrobní - FVE Bežerovice v roce 2009 začala vyrábět a dodávat elektřinu do distribuční soustavy, čímž by vyhověla podmínce uvedení do provozu podle výše uvedeného CR ERÚ a tak v kontrolovaném období roku 2012 čerpala podporu formou zeleného bonusu za elektřinu dodanou do elektrizační soustavy v jiné výši, než na kterou měla nárok. Tím, že výrobní FVE Bežerovice byla spol. ČOZ jako výrobcem elektřiny zařazena do kategorie *“Výroba elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW včetně a uvedený do provozu od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2009“* se zeleným bonusem ve výši 12.510 Kč/MWh a nikoliv v kategorii *“Výroba elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW včetně a uvedený do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010“* se zeleným bonusem ve výši 11.570 Kč/MWh, získala nepřiměřený majetkový prospěch, vyčíslený na 2.886.175,06 Kč.*

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených ve spisu SEI a jsou rovněž uvedeny v Protokolu č. 031104513 o výsledku kontroly ze dne 05.09.2013, který obsahuje jak popis zjištěných skutečností s uvedením nedostatků, tak i označení ustanovení právních předpisů, které byly porušeny. S protokolem byla spol. ČOZ seznámena dne 17.10.2013 a zároveň byla poučena o možnosti podat námitky ve smyslu ustanovení § 17 zákona č. 552/1991 Sb. ve stanovené lhůtě 5 dnů. Této možnosti bylo využito a ke zjištěním uvedeným v protokolu podala spol. ČOZ v prodloužené lhůtě *„Námitky proti protokolu Státní energetické inspekce č. 031104513“* ze dne 31.10.2013. V podaných námitkách spol. ČOZ vyslovila přesvědčení, že zjištění uvedená v protokolu jsou chybná, vycházejí z nedostatečně zjištěného skutečného stavu věci a jsou založena na chybné aplikaci rozhodných právních předpisů. Své přesvědčení se pak v námitkách snažila odůvodnit. Následně SEI Rozhodnutím o námitkách kontrolované osoby pod č.j.: 31104513/1302/13/31.100/Št ze dne 03.12.2013 s vykázaným doručením spol. ČOZ dne 04.12.2013 prostřednictvím datové schránky námitky s odůvodněním zamítla. Vzhledem k závěru kontrolního zjištění o porušení zákona č. 526/1990 Sb. zahájila SEI podle ustanovení § 46 zákona č. 500/2004 Sb. se spol. ČEZ správní řízení o uložení pokuty, které bylo sděleno Oznámením pod č.j.: 031104513/128/14/31.104/To ze dne 11.02.2014 spolu s Usnesením pod č.j.: 031104513/129/14/31.104/To o určení lhůty 12 dnů k navrhování důkazů či jiných návrhů v řízení a možnosti vyjádřit se k podkladům správního řízení podle § 36 odst. (1) zákona č. 500/2004 Sb. z téhož dne a s vykázaným doručením obou písemností dne 11.02.2014. Spol. ČOZ již jako účastník řízení svého práva využila a dne 18.02.2014 byla SEI doručena žádost o prodloužení lhůty, kterému bylo vyhověno Usnesením pod č.j.: 031104513/200/14/31.104/To. Následně vydaným Oznámením o shromážděných podkladech rozhodnutí pod č.j.: 031104513/508/14/31.104/To ze dne 29.04.2014 byla po shromáždění všech podkladů k rozhodnutí stanovena lhůta, do kdy má účastník řízení právo se s těmito seznámit a k těmto se vyjádřit. Účastník řízení ve svém podání *„Vyjádření účastníka“* ze dne 05.05.2014 požádal o prodloužení lhůty a jeho žádosti bylo vyhověno stanovením lhůty do 12.05.2014 přípisem pod č.j.: 031104513/533/14/31.104/To ze dne 06.05.2014. Vlastní *„Vyjádření účastníka k podkladům rozhodnutí“* ze dne 12.05.2014 s vykázaným doručením SEI téhož dne, obsahovalo opětovné shrnutí podkladů a názor účastníka řízení o dokončení FVE a její uvedení do provozu, jakož i na dodávky elektřiny do distribuční soustavy se zdůrazňováním absence jeho odpovědnosti za správní delikt.

Prvostupňový správní orgán před vydáním Rozhodnutí č. 314015114 o uložení pokuty ze dne 23.05.2014 vyhodnotil podklady spisu č. 031104513 a po zvážení všech okolností uvedených v kontrolním zjištění a ve vedeném správním řízení dospěl k závěru, že účastník řízení

nedodržel podmínky, pravidla a postupy stanovené ve smyslu § 5 odst. (5) zákona č. 526/1990 Sb. Ve správním uvážení byla stanovena výše pokuty jednonásobkem vyčísleného nepřiměřeného majetkového prospěchu, tj. 2.655.281 Kč, protože účastník řízení při výrobě elektřiny z obnovitelného zdroje naplnil formální a materiální stránku skutkové podstaty správního deliktu podle § 16 odst. (1) písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. tím, že v rozporu s věcnými podmínkami, stanovenými cenovými orgány dle § 5 odst. (5) citovaného zákona pro uplatnění úředně stanovené pevné ceny podle CR ERÚ č. 7/2011 v bodě (1.9.). Jako elektřinu prodávající účastník řízení uplatnil za naměřenou a dodanou elektřinu z FVE Bežerovice u provozovatele distribuční soustavy, spol. E.ON Distribuce, a.s., za kontrované období roku 2012 zelené bonusy stanovené těmito předpisy jako pevné ceny pro „výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedeným do provozu od 01.01.2009 do 31.12.2009“ ve výši 12.510 Kč/MWh, přičemž nesplnil věcnou podmínku CR ERÚ č. 8/2008, bod (1.10.) pro posouzení této výroby jako výroby uvedené do provozu do 31.12.2009, tj. začít vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupní ceny. Jako prodávající nesprávně účastník řízení uplatnil na vyrobenou a dodanou elektřinu v množství 3 070,399 MWh podporu v roce 2012 ve formě zeleného bonusu pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedeným do provozu od 01.01.2009 do 31.12.2009, neboť měl správně uplatnit zelený bonus ve výši 11.570 Kč/MWh pro „výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedeným do provozu od 01.01.2010 do 31.12.2010“. Následně účastník řízení nesprávně fakturoval výši podpory formou zelených bonusů a získal tak nepřiměřený majetkový prospěch. Porušení zákonné povinnosti účastníkem řízení proto považoval správní orgán 1. stupně za prokázané, použil oprávnění podle § 93 odst. (2) zákona č. 458/2000 Sb. a svým rozhodnutím č. 314015114 ze dne 23.05.2014 uložil pokutu, jejíž výši považoval za přiměřenou míře a významu porušení chráněného společenského zájmu na zajištění pořádku při dodržování zákonem č. 526/1990 Sb. stanovených právních povinností. Souběžně byla účastníku řízení výrokem II. uložena povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle zákona č. 500/2004 Sb. povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou.

Proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně o uložení pokuty a úhradě nákladů řízení, které bylo prokazatelně doručeno dne 06.06.2014, podal účastník řízení v zákonné lhůtě 15 dnů odvolání s vykázaným podáním dne 18.06.2014, v jehož úvodní části argumentuje zejména nezákonností rozhodnutí SEI pro:

- a) nepřezkoumatelnost,
- b) nedostatečné zjištění skutkového stavu,
- c) nesprávné hodnocení provedených důkazů,
- d) zkrácení procesních práv ČOZ,
- e) nesprávné právní posouzení věci.

Své odvolání odůvodňuje v kapitolách II. až XIX. takto:

- ČOZ považuje za nesprávné hodnocení SEI (str. 26 Rozsudku – správně Rozhodnutí), že výpovědi svědků [redacted] a [redacted] neobjasňují, zda se uskutečnila dodávka elektřiny do sítě v roce 2009 nebo až v roce 2010, neboť zde svědci uvádí především výrobu elektřiny a ne dodávku a také nebyli každý den zprovoznování FVE Bežerovice na místě v časovém úseku kolem konce r. 2009 a že pro správní orgán bylo rozhodné, do jaké míry jsou svědci ovlivněni tou skutečností, že jeden z nich je zaměstnancem ČOZ a druhý byl v úzké spolupráci s ČOZ,
- SEI se vůbec nevypořádala s tím, že podle svědků byla FVE Bežerovice dokončena do konce roku 2009, že do konce roku 2009 byla připravena dodávat elektřinu, že do konce roku 2009 byl instalován úsekový odpojovač a že do konce roku 2009 FVE Bežerovice

vyroběla elektřinu. Svědeckými výpověďmi bylo jednoznačně prokázáno, že po technické stránce byla FVE Bežerovice kompletní, aby se mohla uskutečnit dodávka elektřiny do distribuční soustavy. Svědci sice nepotvrdili, že k dodávce elektřiny do distribuční soustavy došlo do konce roku 2009, nicméně jednoznačně potvrdili, že k tomu dojít mohlo. Výpovědi svědků jednoznačně vyvrátily variantu, že by bylo vyloučeno, aby se do konce roku 2009 uskutečnila dodávka elektřiny do distribuční soustavy,

- vzhledem k souvislosti ČOZ odkazuje na skutečnost, že provedenými důkazy se nepodařilo prokázat, že se do konce roku 2009 neuskutečnila dodávka elektřiny do distribuční soustavy. Bylo prokázáno, že se dodávka elektřiny uskutečnila 06.01.2010 při osazení elektroměru, nikoli však to, že by se dodávka elektřiny nemohla uskutečnit dříve. SEI zcela chybně vyložila zásadu in dubio pro reo, neboť ji neaplikovala na zjištění skutkového stavu, ale pouze na spáchání správního deliktu. ČOZ považuje za nesprávné zjištění SEI, že se v roce 2009 neuskutečnila dodávka elektřiny do distribuční soustavy,
- z odůvodnění Rozhodnutí vyplývá, že tyto svědecké výpovědi by pro SEI nikdy nemohly být významné, neboť pro SEI byl rozhodující vztah těchto svědků k ČOZ. ČOZ upozorňuje, že SEI nesprávně uvedla, že jeden ze svědků je zaměstnancem ČOZ. Vedle toho považuje ČOZ za nepřipustné, aby správní orgán a priori zpochybňoval svědeckou výpověď pouze z toho důvodu, že svědek byl v minulosti např. v zaměstnaneckém vztahu k osobě, se kterou je správní řízení vedeno,
- SEI sepsala dne 20.03.2014 úřední záznam, č.j. 031104513, ve kterém je zachyceno jednání SEI s [redacted] pracovníkem provozovatele distribuční soustavy, tj. společnosti E.ON Distribuce, a.s. ČOZ nesouhlasí s odůvodněním SEI (str. 27 a 28 Rozhodnutí), že se obsahově nejednalo o výslech svědka. Vysvětlení, že se jednalo pouze o setkání, považuje ČOZ za nevěrohodné, a to tím spíše, že již před tím ČOZ výslovně oznámila SEI, že chce být vyrozuměna o jakémkoli dokazování prováděném SEI,
- SEI setkání s pracovníkem provozovatele distribuční soustavy výslovně označila za jednání, o jednání pořídila úřední záznam a při jednání byly SEI oznamovány informace významné pro řízení, a to včetně obstarání dalších důkazů od provozovatele distribuční soustavy. V úředním záznamu je např. uvedeno: „sdělil zaměstnanec spol. E.ON Distribuce, a.s. [redacted] který má na starosti měřicí zařízení, že neexistoval žádný přenosný elektroměr, se kterým by objížděli fotovoltaické elektrárny na přelomu roku 2009-2010“,
- SEI tedy zřejmě jednala nejen s p. [redacted] ale i s dalšími pracovníky provozovatele distribuční soustavy (viz uváděné sdělení od p. [redacted]). Navíc se v odůvodnění Rozhodnutí uvádí, že SEI aktivně kontaktovala provozovatele distribuční soustavy, tj. jednání vyvolala,
- protože úřední záznam je velmi stručný a nejsou v něm zachyceny všechny rozhodné skutečnosti o jednání pracovníků SEI s pracovníky provozovatele distribuční soustavy, ČOZ tímto vznáší námitku proti postupu pracovníků SEI, vytýká SEI zkrácení procesních práv ČOZ mající vliv na zákonnost Rozhodnutí a zpochybňuje důkazy, které byly předloženy provozovatelem distribuční soustavy na základě jednání ze dne 20.03.2014. Zkrácení procesních práv ČOZ dne 20.03.2014 při jednání s pracovníky provozovatele distribuční soustavy má za následek nezákonnost Rozhodnutí,
- v podání ze dne 07.03.2014 ČOZ uvedla, že je přesvědčena, že došlo k porušení 48 odst. (1) správního řádu, podle kterého zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu. Předmětné řízení je vedeno o skutku, kterým je uplatnění nesprávné výše podpory za elektřinu vyrobenou ve FVE Bežerovice v období od 01.01.2012 do 31.12.2012,
- o stejném skutku však SEI zahájila dvě řízení. Zahájení druhého řízení bylo sděleno Oznámením SEI ze dne 11.02.2014, č.j.: 031104413/130/14/31.104/To. Obě řízení byla zahájena ve stejný den. Také předmětem druhého řízení je uplatnění nesprávné výše

podpory za elektřinu vyrobenou ve FVE Bežerovice v období od 01.01.2012 do 31.12.2012,

- obě řízení se lišila pouze tím, jaké zákonné ustanovení bylo podle SEI porušeno, nicméně takový rozdíl nevede k odlišení skutku, pro který je řízení vedeno. Jedná se pouze o právní kvalifikaci a ta nemůže překonat (prolomit) zákaz stanovený 48 odst. (1) správního řádu,
- překážka litispendence znamená, že o stejném skutku není možné zahájit v pořadí druhé řízení. Je-li však takové v pořadí druhé řízení zahájeno, je postiženo nezákonností a musí být zastaveno,
- SEI se s touto námitkou vypořádala tak, že bylo zastaveno řízení o porušení zákona č. 180/2005 Sb., nikoli však z důvodu, že by toto řízení bylo zahájeno později, nýbrž z toho důvodu, že správní delikt nebyl spáchán. SEI se tedy vůbec nevypořádala s otázkou, které řízení bylo zahájeno v pořadí jako druhé a které musí být zastaveno z důvodu porušení překážky litispendence. Proto ČOZ dospěla k závěru, že došlo ke zkrácení procesních práv a že Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění,
- v podání ze dne 07.03.2014 ČOZ uvedla, že z informací, které byly uveřejněny ve hromadných sdělovacích prostředcích, vyplývá, že ze strany státních orgánů vzniklo podezření, že existuje větší počet FVE elektráren, které oproti původně poskytnutým údajům nebyly uvedeny do provozu do 31.12. příslušného kalendářního roku, ale až v roce následujícím (zejména se jedná o přelom let 2010/2011). ČOZ požádala SEI, aby do správního spisu tohoto správního řízení založila přehled všech řízení, která byla SEI zahájena ve vztahu ke skutečnostem uvedeným v předchozí větě a takovým přehledem provedla důkaz. ČOZ uvedla, že nebude-li SEI schopna takový přehled předložit, má ČOZ za to, že nebylo zahájeno správní řízení s jiným provozovatelem FVE a že tedy ČOZ je jediným subjektem, se kterým takové řízení zahájeno bylo. Takový postup je ovšem v rozporu se základními ústavními principy a základními zásadami vedení správního řízení, a to zejména zásadou materiální rovnosti vyjádřenou v 2 odst. (4) správního řádu, podle kterého správní orgán dbá na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. SEI tak evidentně nepostupuje, jestliže má informace o porušení jednoho zákonného ustanovení více osobami, ale správní řízení zahájí pouze s jednou z nich. ČOZ požádala SEI, aby v rámci náležitého zjištění skutkového stavu a ověření transparentnosti a řádnosti vedení tohoto řízení, a to již od jeho počátku, odůvodnila a vysvětlila, proč bylo toto řízení zahájeno právě s ČOZ. ČOZ požaduje, aby SEI vysvětlila, z jakého podnětu bylo řízení zahájeno, neboť v opačném případě shora uvedené skutečnosti vyvolávají pochybnosti, zda se nejedná o šikanózní postup,
- v Rozhodnutí SEI uvedla, že bylo provedeno 587 kontrol, nicméně již nejsou uvedeny relevantní údaje o zahájených správních řízeních, pouze je uvedeno, že taková řízení vedena jsou. Při seznámení s podklady rozhodnutí nebyl do spisu založen přehled správních řízení. Odůvodnění SEI, že by ČOZ nechtěla, aby byla v takovém seznamu, je nedostatečné a nemůže opodstatnit neposkytnutí seznamu,
- tím SEI zkrátila procesní práva ČOZ způsobem, kterým mohl mít vliv na zákonnost Rozhodnutí, neboť ze seznamu by mohlo být zjištěno, zda byla dodržena zásada materiální rovnosti. Bylo např. znemožněno, aby ČOZ ověřila, zda opakované kontroly byly provedeny i u jiných provozovatelů FVE, u kterých byli při některé kontrole zjištěny nedostatky. S přihlédnutím k tomu, že ČOZ výslovně upozornila SEI na to, že v případě neposkytnutí seznamu řízení bude třeba vycházet z toho, že s jinými provozovateli FVE takto postupováno nebylo, lze mít z postupu SEI za to, že zásada materiální rovnosti byla porušena. To má za následek nezákonnost Rozhodnutí,
- v podání ze dne 07.03.2014 ČOZ uvedla, že úředně stanovené ceny platí jak pro prodávajícího, tak pro kupujícího, a proto se porušení zákona o cenách musel dopustit také provozovatel distribuční soustavy, jestliže - jak se prozatím domnívá SEI (ČOZ s tímto

- nesouhlasí) - zákon porušila ČOZ,
- ČOZ žádala od SEI vysvětlení, zda bylo obdobné řízení zahájeno i s provozovatelem distribuční soustavy a pokud se tak stalo žádá, aby do správního spisu byly založeny doklady o zahájení řízení s provozovatelem distribuční soustavy. Jestliže SEI nezaloží do správního spisu doklad o zahájení řízení s provozovatelem distribuční soustavy, má ČOZ za to, že řízení zahájeno nebylo. Takový postup je ovšem v rozporu se základními ústavními principy a základními zásadami vedení správního řízení, a to zejména zásadou materiální rovnosti vyjádřené v 2 odst. (4) správního řádu, podle kterého správní orgán dbá na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. SEI tak evidentně nepostupuje, jestliže má informace o porušení jednoho zákonného ustanovení více osobami, ale správní řízení zahájí pouze s jednou z nich,
 - SEI na str. 30 Rozhodnutí uvedla, že provozovatel distribuční soustavy se ničeho nedopustil, neboť v Čl. II uzavřené smlouvy o úhradě zeleného bonusu k elektřině vyrobené z obnovitelného zdroje je uvedeno, že předpokladem pro uplatnění takto stanovené ceny zeleného bonusu je splnění povinností výrobce stanovených právními předpisy. SEI přitom přehlíží a vůbec se nevypořádala s tím, že provozovatel distribuční soustavy ve smlouvě, kterou připravil, uvedl, že výroba byla uvedena do provozu v roce 2009 (viz Čl. I odst. 2 smlouvy) a že v jiné smlouvě, kterou ČOZ ve svém podání označila, provozovatel distribuční soustavy výslovně uvedl cenu odpovídající uvedení výroby do provozu v roce 2009. ČOZ v měsíčních výkazech a daňových dokladech uplatnila pouze tu cenu, která vyplývala ze skutečností uvedených ve smlouvě připravené provozovatelem distribuční soustavy, tedy z pohledu ČOZ plně v souladu s uzavřenou smlouvou. To potvrdil i následný postup provozovatele distribuční soustavy, který daňové doklady proplácel, podle 5 odst. (5) zákona o cenách cenová regulace platila i pro kupujícího, tedy provozovatele distribuční soustavy, a k porušení tohoto ustanovení došlo již přípravou návrhu smlouvy, resp. jejím uzavřením. SEI tedy měla zahájit řízení i s provozovatelem distribuční soustavy. Opačné právní posouzení SEI je nesprávné a došlo k porušení zásady materiální rovnosti v neprospěch ČOZ. To má za následek nezákonnost Rozhodnutí,
 - ČOZ považuje za nesprávné posouzení okamžiku, kdy byla FVE Bežerovice uvedena do provozu, na str. 31 a násl. Rozhodnutí,
 - SEI se např. zabývá podmínkami, které interně stanovil provozovatel distribuční soustavy (viz např. tzv. technická příloha ke stanovisku k žádosti o připojení k distribuční soustavě), ze kterých pak dovozuje, že k připojení k distribuční soustavě mělo dojít až v polovině roku 2010, a to přesto, že takový závěr zpochybňuje celá řada skutečností, např.:
 - a) zcela nesporné osazení elektroměru dne 06.01.2010 a uskutečnění měřené dodávky elektřiny do distribuční soustavy stejného dne,
 - b) vnitřní předpisy provozovatele distribuční soustavy nejsou závazné a jejich nedodržení nemůže mít vliv při určování data připojení FVE k distribuční soustavě (jedná se např. o požadavky na provedení zkoušek, uskutečnění zkušebního provozu apod.).
 - ČOZ zásadně nesouhlasí s tím, že SEI označuje některé kroky provozovatele distribuční soustavy za nestandardní a dovozuje, že ČOZ měla tuto nestandardnost poznat podle toho, že v jiném případě bylo postupováno odlišně. Není možné podle toho, že v jednom případě zvolí provozovatel distribuční soustavy jednu variantu postupu a ve druhém případě jinou variantu postupovat, označit postup ve druhém případě za nestandardní. Tím méně pak je možné dovozovat, že ČOZ něco takového měla poznat. Je obecně známou skutečností, že postup u FVE Bežerovice byl provozovateli distribuční soustavy uskutečňován obecně,
 - ČOZ dále zdůrazňuje, že přiznávání zpětných účinnů není v českém právu ničím neobvyklým. Ve smluvních vztazích se jedná o běžný institut. ČOZ poukazuje např. na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 3033/2005, ze dne 22. 8. 2007, www.nsoud.cz, ve kterém se uvádí:

“Smluvní retroaktivita je však v oblasti občanského práva nejen známá, ale i přípustná. Jde o důsledek plynoucí ze zásadní smluvní autonomie. Je totiž na účastnících smlouvy, aby posoudili a rozhodli, od kterého okamžiku založí účinnost smlouvy. Tak je tomu typicky v případech, kdy smlouva podle výslovného a nepochybného projevu vůle účastníků má vstoupit do účinnosti po datu uzavření smlouvy. Nelze však vyloučit, aby účastníci založili účinnost smlouvy přede dnem jejího uzavření.”,

- zpětná účinnost připojení se v posuzovaném případě aplikovala právě ve vztahu k uzavření smlouvy mezi provozovatelem distribuční soustavy a ČOZ. To, že SEI označuje za nestandardní, bylo Nejvyšším soudem shledáno známým a přípustným,
- SEI se dopustila zcela nepřipustné přímé retroaktivity při aplikaci pozdější právní úpravy požadující protokol o paralelním připojení výrobní k distribuční soustavě, když tento požadavek aplikuje i na dokumenty vyhotovované provozovatelem distribuční soustavy v posuzovaném případě (viz str. 32 a 33 Rozhodnutí - ověřovací provoz dne 02.06.2010, protokol ze dne 07.07.2010),
- nejenže se SEI dopustila zjevných nesprávností v odůvodnění, které je v Rozhodnutí obsaženo, ale současně v Rozhodnutí chybí vypořádání se s argumentací ČOZ k datu uvedení do provozu, a to včetně aplikace různých cenových rozhodnutí. Postup SEI vzbuzuje dojem, že SEI se argumentací ČOZ nechce zabývat a prostě k ní nepřihlíží, což má za následek nepřezkoumatelnost a nezákonnost Rozhodnutí. ČOZ proto na své argumentaci trvá,
- ČOZ je přesvědčena, že FVE Bežerovice byla uvedena do provozu již v roce 2009. Již v roce 2009 (21.12.2009) bylo stavebním úřadem povoleno předčasné užívání FVE Bežerovice a tato FVE zahájila výrobu elektřiny. Také provozovatel distribuční soustavy při znalosti skutkového stavu a právní úpravy v průběhu roku 2010 určil, že FVE byla uvedena do provozu v roce 2009,
- pro rok 2012 platilo CR ERÚ č. 7/2011 ze dne 23. listopadu 2011, kterým se stanovuje podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů. Bod (1.10.) tohoto cenového rozhodnutí stanovil, že „u nově zřizované výrobní připojené do distribuční soustavy nebo přenosové soustavy se dnem uvedení do provozu rozumí den, kdy byly splněny obě následující podmínky:
 - a) nabyla právní moci licence na výrobu elektřiny, a
 - b) bylo ze strany provozovatele distribuční soustavy nebo provozovatele přenosové soustavy provedeno paralelní připojení výrobní k distribuční nebo přenosové soustavě.”,
- FVE však nebyla v roce 2012 nově zřizovanou výrobní, a proto se na ni toto vymezení nemohlo vztahovat,
- v roce 2012 (ani v roce 2011) neexistoval platný právní předpis, který by pro účely CR ERÚ ze dne 23. listopadu 2011 stanovil, co se rozumí dnem uvedení do provozu u FVE, které nejsou uváděny do provozu nově, ale byly uvedeny do provozu do 31.12.2011 (včetně let 2009 a 2010). Nestanovilo to ani platné CR ERÚ, ani jiné předpisy. Dokonce to nestanovila ani vyhláška č. 541/2005 Sb. Lze tedy shrnout, že neexistoval závazný předpis, který by stanovil, jak se má pro účely CR ERÚ ze dne 23. listopadu 2011 určit datum uvedení do provozu ve vztahu k výrobním uvedeným do provozu do 31.12.2011,
- podle názoru ČOZ v takovém případě není možné aplikovat předpis neplatný, ale musí být proveden výklad tohoto pojmu v souladu s jeho obecným významem. ČOZ je přesvědčena, že uvedení do provozu obecně znamená okamžik, kdy zařízení (v tomto případě FVE) je postaveno, je funkční a začne být provozováno, tj. začne v něm být vykonávána činnost, pro kterou je určeno,
- ČOZ konstatuje, že FVE byla postavena, dokončena a začala v ní být vyráběna elektřina

- v roce 2009. Z povolení předčasného užívání stavby vyplývá, že FVE Bežerovice zahrnovala ke dni 21.12.2009 přípojku VN do distribuční sítě, která je připojena do spínací stanice, a to z toho důvodu, že již dne 10.12.2009 proběhla kompletace VN (bylo dokončeno celé VN včetně odpojovače 22 kV umístěného na sloupu vedení 22 kV),
- v roce 2009 CR ERÚ č. 8/2008 ze dne 18. listopadu 2008, kterým se stanovuje podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů, stanovilo, že u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje se uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Obdobné znění bylo obsaženo v CR ERÚ platném pro rok 2010 (CR ERÚ č. 4/2009 ze dne 03.11.2009),
 - tato cenová rozhodnutí však v roce 2012 neplatila. I pokud by se však mělo provést určení data uvedení do provozu podle těchto předpisů, potom by tato cenová rozhodnutí bylo nutné a možné použít toliko při aplikaci příslušných ustanovení CR ERÚ č. 7/2011 ze dne 23. listopadu 2011. CR ERÚ č. 7/2011 ze dne 23. listopadu 2011 stanovilo, že u výroby elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedeným do provozu od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2009, činí zelené bonusy 12.510 Kč/MWh. Budou-li použita CR ERÚ č. 8/2008 a č. 4/2009 při aplikaci CR ERÚ č. 7/2011, tj. pro účely určení data uvedení do provozu, potom ve vztahu k podpoře formou zelených bonusů (ČOZ uplatnil pro rok 2012 podporu ve formě zelených bonusů) z CR ERÚ č. 8/2008 a č. 4/2009 jednoznačně vyplývá, že uvedením do provozu se rozumí den, kdy výrobce začal vyrábět elektřinu,
 - tedy i při použití již neplatného CR ERÚ se dospěje k závěru, že FVE Bežerovice byla pro účely stanovení výše podpory za rok 2012 uvedena do provozu v roce 2009,
 - pro úplnost ČOZ poukazuje na rozpornost obsahu kontrolního protokolu, kterou bez povšimnutí SEI převzala do Rozhodnutí (str. 9 dole). V Rozhodnutí se uvádí, že „FVE Bežerovice byla provozována od svého uvedení do provozu v režimu výkupních cen“. Ve správním řízení však bylo zjištěno, že od 01.01.2010 platil režim zeleného bonusu. To znamená, že SEI ve svých vlastních zjištěních nepřímou uvádí, že FVE byla uvedena do provozu před 01.01.2010, čímž je popřeno, že by došlo ke spáchání předmětného správního deliktu,
 - obdobně viz str. 13 dole Rozhodnutí, kde se uvádí, že technicky byla první dodávka elektřiny umožněna až montáží elektroměru dne 06.01.2010. Ostatní důkazy toto jednoznačně zpochybňují (viz svědecké výpovědi, vyjádření provozovatele distribuční soustavy). Dodávka elektřiny do distribuční soustavy byla technicky umožněna instalací úsekového spínače. Je tedy zřejmé, že SEI nekriticky přistoupila ke kontrolnímu protokolu a nehodnotila jednotlivé důkazy ve vzájemných souvislostech,
 - v části odůvodnění Rozhodnutí označené „ad 5.2 Dodávka do distribuční soustavy“ (str. 33 a 34) se SEI zabývá smlouvami uzavřenými dne 19.07.2010, vyjádřením provozovatele distribuční soustavy ze dne 18.04.2014, přenosným elektroměrem a dokladem o evidovaných manipulacích,,
 - ČOZ opět namítá, že Rozhodnutí je v této části nepřezkoumatelné, neboť se nezabývá řadou argumentů, které ČOZ uvedla ve svém podání. ČOZ podrobně popsala postup uzavření smlouvy a její jednotlivé části připravené provozovatelem distribuční soustavy. Smlouva byla připravena a předložena provozovatelem distribuční soustavy a jím podepsána v okamžiku, kdy provozovatel distribuční soustavy znal datum osazení elektroměru a datum měření dodávky elektřiny do elektrizační soustavy. Přesto provozovatel distribuční soustavy na základě jemu známému skutkovému stavu dospěl k závěru, že FVE Bežerovice byla uvedena do provozu v roce 2009 (viz nabytí účinnosti smlouvy od 23.12.2009; viz výkupní cena podle cenového rozhodnutí 12,79 Kč/kWh pro

rok 2009), z čehož vyplývá, že již v roce 2009 se ve FVE Bežerovice začala vyrábět elektřina, FVE Bežerovice byla připojena do distribuční soustavy a došlo k byt' neměřené dodávce elektřiny. Provozovatel distribuční soustavy postupoval plně v souladu s tehdy ustálenou praxí a zastávaným výkladem příslušných předpisů. ČOZ považuje takovou praxi a výklad za správný. K pozdějšímu osazení elektroměru došlo pouze z důvodu jejich nedostatku na straně provozovatele distribuční soustavy. Provozovatel distribuční soustavy dospěl k závěru, že FVE Bežerovice byla uvedena do provozu již v roce 2009, neboť věděl, že v této době byla provozuschopná, byla připojena k distribuční soustavě a vyráběla se v ní elektřina. Také smlouvy pro další kalendářní roky byly připraveny provozovatelem distribuční soustavy,

- SEI tedy nehodnotila jednotlivé důkazy ve své vzájemné souvislosti, ale zabývá se pouze důkazy, které podle jejího názoru podporují stanovisko, že ke spáchání správního deliktu došlo. Takový postup je nezákonný,
- konstatování SEI, že tzv. „přenosný elektroměr“ je pouhá fikce, není podloženo provedením zákonného důkazu, a to nejen ve vztahu k FVE Bežerovice, ale ani ve vztahu ke všem provozovatelům distribučních soustav v České republice (srov. zjištění SEI, že provozovatelé distribučních soustav nepoužívají žádné tzv. přenosné elektroměry),
- za nesprávnou považuje ČOZ také argumentaci SEI o tom, že oznámení o výběru způsobu podpory elektřiny má být učiněno nejpozději jeden kalendářní měsíc před plánovaným zahájením výroby. Takový požadavek v podstatě není možné aplikovat v případě, kdy je FVE dokončována před koncem kalendářního roku. Vedle toho, pokud SEI zastává názor, že oznámení bylo učiněno opožděně, pak by se k němu nemělo přihlížet a vůbec by nedošlo k volbě režimu výkupních cen. Rozhodnutí je proto vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné,
- ČOZ považuje za nesprávný také závěr, který SEI dovodila z vyjádření provozovatele a z výpisu z elektronické evidence manipulací na vedení. V této evidenci nejsou automaticky zachycena přepnutí provedená na úsekovém spínači (odpojovači), neboť předmětný úsekový spínač (výrobce Dribo) něco takového technicky neumožňuje. Z tohoto důkazu je možné činit závěry pouze o tom, že k některé skutečnosti pozitivně došlo, nikoli však o tom, že by některá skutečnost nenastala. Proto bylo nutné učinit závěr, že úsekový spínač byl instalován dne 10.12.2009, nebylo však možné učinit závěr, že až do 06.01.2010 úsekový spínač nebyl zapnut. Možnost zapnutí úsekového spínače jednoznačně vyplývá z vyjádření provozovatele distribuční soustavy ze dne 18.04.2014, ve kterém uvedl, že výrobce mohl dodat elektřinu do distribuční soustavy do konce roku 2009, taková dodávka však nemohla být změřena,
- ČOZ dále považuje za nepřezkoumatelnou část Rozhodnutí, která se vypořádává s argumentací ČOZ k zeleným bonusům v roce 2010 (str. 34 a 35 Rozhodnutí). ČOZ ve svém podání uvedla, že pro rok 2009 byla zvolena podpora ve formě výkupních cen, přičemž podle právního názoru SEI do konce roku 2009 nebyla FVE Bežerovice uvedena do provozu, neboť nebyla zahájena měřená dodávka elektřiny do distribuční soustavy (z toho podle názoru SEI vyplývá, že se nemohlo jednat o výrobu nově uvedenou do provozu ve smyslu cenového rozhodnutí ERÚ č. 8/2008). V roce 2010 však byla u FVE Bežerovice uplatněna podpora ve formě zelených bonusů, přičemž CR ERÚ č. 4/2009 Sb. stanovilo datum uvedení do provozu pouze ve vztahu k nově zřizovaným výrobnám. Cenové rozhodnutí však nestanovilo, co to znamená „nově“. Existují přitom dva možné výklady,
- podle prvního výkladu jsou nově uvedenými do provozu takové výrobní, které jsou uvedeny do provozu v době od 01.01.2010. Tento výklad zjevně zastává SEI. To u podpory ve formě zelených bonusů znamená, že teprve v době od 01.01.2010 v nich byla zahájena výroba elektřiny. Ve FVE Bežerovice se však začala vyrábět elektřina již v roce 2009. Výklad SEI tedy vede k nesmyslnému závěru, že podle CR ERÚ vlastně vůbec není

možné určit datum uvedení do provozu u FVE Bežerovice:

a) do 31.12.2009 režim výkupních cen, ale podle SEI nedošlo k dodávce elektřiny do distribuční soustavy, a proto podle SEI nebyla výrobná do 31.12.2009 uvedena do provozu,

b) od 01.01.2010 režim zelených bonusů, ale k výrobě elektřiny došlo již před 01.01.2010, a proto výrobná nemohla být považována za uvedenou do provozu ani od 01.01.2010.

Tento výklad tedy poukazuje na další z důsledků diskriminační úpravy, která je popsána níže,

- podle druhého výkladu jsou nově uvedenými do provozu takové výrobní, které nebyly považovány za uvedené do provozu podle dosavadních cenových rozhodnutí. Protože u FVE Bežerovice byla pro rok 2010, tj. rok pro který se aplikovalo CR ERÚ č. 4/2009, uplatněna podpora ve formě zelených bonusů a protože výroba elektřiny byla ve FVE Bežerovice zahájena již v roce 2009, je nutné považovat FVE Bežerovice za uvedenou do provozu v roce 2009,
- SEI v odůvodnění Rozhodnutí pouze cituje z CR ERÚ č. 8/2008, rekapituluje, kdy byla podána žádost, nicméně vůbec se nezabývá podstatou právě popsané argumentace ČOZ. Rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné a nezákonné,
- na str. 35 Rozhodnutí se uvádí, že ERÚ může podle 5 odst. (5) zákona o cenách stanovit další věcné podmínky. Z toho SEI dovozuje, že bylo možné stanovit různé podmínky pro výkupní ceny a pro zelené bonusy,
- ČOZ je přesvědčena, že SEI posoudila tuto právní otázku nesprávně. To, že obecné ustanovení zákona o cenách umožňuje, aby byly stanoveny věcné podmínky, nemůže v žádném případě ospravedlnit diskriminaci, resp. rozlišování mezi jinak shodnými případy. Vedle toho zde existovala další speciální právní norma, tj. § 6 odst. (3) zákona č. 180/2005 Sb.,
- SEI aplikované CR ERÚ č. 8/2008 ze dne 18. listopadu 2008, resp. CR ERÚ č. 4/2009 ze dne 3. listopadu 2009 stanoví rozdílné podmínky pro podporu ve formě výkupních cen a pro podporu ve formě zelených bonusů. Zatímco pro podporu formou výkupních cen musí být pro uvedení do provozu splněny dvě podmínky, a to (i) zahájení výroby elektřiny (v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti) a (ii) zahájení dodávek elektřiny do elektrizační soustavy, pro podporu formou zelených bonusů musí být pro uvedení do provozu splněna jediná podmínka, a to zahájení výroby elektřiny,
- toto rozlišení zvýhodňuje výrobce elektřiny, kteří dodávají elektřinu do elektrizační soustavy a uplatňují podporu formou zelených bonusů a současně tedy znevýhodňuje výrobce elektřiny, kteří také dodávají elektřinu do elektrizační soustavy, ale uplatňují podporu formou výkupních cen. Toto rozdílné zacházení je porušením zásady rovného zacházení a zásady zákazu diskriminace,
- zákon č. 180/2005 Sb. přitom umožňoval, aby rozdíl mezi výší výkupních cen a výší zelených bonusů byl činěn pouze podle zvýšené míry rizika uplatnění elektřiny z obnovitelných zdrojů na trhu s elektřinou v případě zelených bonusů. Zákon v žádném případě neumožňoval, aby se rozlišení provedlo i tím, že pro každou formu podpory bude stanoven diametrálně odlišný den, ke kterému se FVE považuje za uvedenou do provozu. To znamená, že podzákonný právní předpis byl v rozporu s právním předpisem vyšší právní síly,
- z těchto důvodů je ČOZ přesvědčena, že bez ohledu na znění cenových rozhodnutí ERÚ je nutné pro obě skupiny výrobců aplikovat stejné podmínky při určování dne, kdy byla výrobná elektřiny uvedena do provozu. Aby nedocházelo k neoprávněnému zásahu do nabytých práv výrobců, kteří uplatňují podporu ve formě zeleného bonusu, je nutné i u výrobců, kteří uplatňují podporu ve formě výkupních cen, určovat den, kdy byla výrobná elektřiny uvedena do provozu, podle toho, kdy byla zahájena výroba elektřiny. Takový

závěr je plně v souladu i s obecným vnímáním obsahu označení „uvedení do provozu“, neboť se jím rozumí okamžik, kdy výrobná začne být provozována, v posuzovaných případech tedy okamžik, kdy výrobná začne vyrábět elektřinu (byť např. ve zkušebním režimu, tj. v tzv. zkušebním provozu nebo na základě povolení k předčasnému užívání stavby),

- SEI na str. 35 Rozhodnutí pouze v jednom odstavci stručně uvádí, že výrobná se mohla stát součástí elektrizační soustavy pouze za splnění podmínek uvedených ve vyhlášce č. 51/2006 Sb.,
- SEI zcela opomíjí skutečnosti, které byly jednoznačně prokázány, a to uskutečnění měřené dodávky elektřiny do distribuční soustavy dne 06.01.2010. To znamená, že v tento okamžik výrobná byla součástí elektrizační soustavy,
- SEI opakovaně konstatovala, že provozovatel distribuční soustavy se nedopustil porušení zákona. Proto ČOZ nyní považuje odůvodnění SEI pouze odkazem na právní úpravu ve vyhlášce č. 51/2006 Sb. za účelové a nesprávné. Odůvodnění je navíc tak obecné, že není přezkoumatelné (nejsou uvedena konkrétní ustanovení právního předpisu, tato ustanovení nejsou aplikována na zjištěný skutkový stav a není uvedeno zjištění, kdy se tedy výrobná stala součástí elektrizační soustavy),
- ČOZ dále považuje za nepřezkoumatelnou část Rozhodnutí, která se vypořádává s argumentací ČOZ k protiústavnosti a nezákonnosti cenového rozhodnutí,
- ČOZ vyjádřil pochybnost nad ústavností cenového rozhodnutí ERÚ, a to konkrétně v části, která definuje, co je uvedením do provozu,
- základní ústavní zásadou, resp. z hlediska platného českého ústavního práva základní zásadou ústavního pořádku pro oblast práva veřejného je zásada vyjádřená v čl. 2 odst. (3) Ústavy, která zní: „*Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.*“
- obdobně čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod stanoví: „*Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.*“,
- s touto ústavní zásadou úzce souvisí a rozvádí ji vzhledem k pojednávané problematice zásada vyjádřená ustanovením čl. 79 odst. (1) Ústavy, které zní: „*Ministerstva a jiné správní úřady lze zřídit a jejich působnost stanovit pouze zákonem.*“,
- Ústava České republiky tímto ustanovením jednoznačně vyjadřuje, že působnost, jako okruh určitých záležitostí (úkolů), vymezuje pro jednotlivé správní úřady pouze a jenom zákon. Tyto citované ústavní zásady, které mají vyšší právní sílu než běžný zákon, nutno vykládat ve světle výrokové logiky (převoditelnosti příkazů na zákazy) tak, že státní moc lze vykonávat jen v případech, v mezích a způsoby, které jsou zákonem stanoveny. Jednání, které není stanoveno zákonem, je státní moci bez výjimky zakázáno. Jde o přesně opačný princip než ten, který platí pro fyzické a právnické osoby, kterým je dovoleno činit vše, co zákon nezakazuje. Těmito zásadami je vymezena státní moc ve vztahu k právu a vyjadřuje princip právního státu, totiž podrobení státní moci zákonu,
- státní moc lze uplatňovat jen při současném splnění několika podmínek. Především ji lze uplatňovat pouze tehdy, když to stanoví zákon. Z toho plyne, že každý státní orgán má zákonem vymezenou pravomoc a působnost a tuto pravomoc a působnost nesmí překročit. Případné překročení by bylo protiprávním excesem se všemi z toho vyplývajícími důsledky, z nichž nejvýznamnější je ten, že rozhodnutí či vydané správní akty mimo meze pravomoci a působnosti státního orgánu jsou nicotné, tudíž právně neúčinné. Státní orgán tedy může jen to, co je mu zákonem výslovně dovoleno. V pochybnostech o rozsahu toho, co je státní moci dovoleno, je vždy na místě restriktivní, tedy zužující výklad, a to z důvodu zajištění principu právní jistoty a z důvodu superiority občana, resp. lidu, který může být výkonu státní moci podroben právě jen v případech zákonem vymezených. V takovém případě se uplatní zásada in dubio non pro statum reo (v pochybnostech nikoliv ve prospěch státu).

- podle čl. 79 odst. (3) Ústavy platí: „*Ministerstva, jiné správní úřady a orgány územní samosprávy mohou na základě a v mezích zákona vydávat právní předpisy, jsou-li k tomu zákonem zmocněny.*“,
- zákon má stanovit nejen, který orgán zmocňuje k vydávání právních předpisů podle čl. 79 odst. (3) Ústavy, ale i konkrétně, v jaké věci může takové právní předpisy vydávat. Energetický regulační úřad (dále ERÚ) jako ústřední správní orgán je tedy oprávněn vydávat předpisy (tj. také cenová rozhodnutí) pouze na základě výslovného zmocnění zákonem, přičemž toto zmocnění (tj. svoji pravomoc a působnost) nesmí nikdy a za žádných okolností překročit. Pravomoc a působnost (kompetence) ERÚ vydávat cenová rozhodnutí byla vymezena v zákoně o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, energetickém zákoně a v zákoně o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie,
- zákon o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen upravuje pravomoc a působnost ERÚ tak, že ERÚ podle ustanovení 2c tohoto zákona (a) vykonává působnost při uplatňování, regulaci, sjednávání a kontrole cen v oblasti energetiky, (b) vydává právní předpisy pro regulaci, sjednávání a kontrolu cen v oblasti a (c) vydává rozhodnutí o regulaci cen včetně pravidel pro klíčování nákladů, výnosů a hospodářského výsledku regulovaných a neregulovaných činností,
- základní rámec pro meze pravomoci a působnosti ERÚ v oblasti cen vymezuje dále energetický zákon, který v 17 odst. (3), ve znění účinném do 17.08.2011, stanovil: „*V působnosti Energetického regulačního úřadu je podpora hospodářské soutěže, podpora využívání obnovitelných a druhotných zdrojů energie, podpora kombinované výroby elektřiny a tepla, podpora využívání obnovitelných zdrojů energie a ochrana zájmů spotřebitelů v těch oblastech energetických odvětví kde není možná konkurence, s cílem uspokojení všech přiměřených požadavků na dodávku energií a ochrana oprávněných zájmů držitelů licencí, jejichž činnost podléhá regulaci. Energetický regulační úřad vykonává působnost regulačního úřadu a dotčeného orgánu podle nařízení o podmínkách pro přístup k sítím pro přeshraniční výměny elektrické energie a nařízení o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám.*“,
- ustanovení § 17 odst. (4) písm. d) stejného zákona stanovilo „regulaci cen podle zvláštních právních předpisů“. Také § 6 zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie stanovil: „*Úřad stanoví vždy na kalendářní rok dopředu výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů (dále jen “výkupní ceny”) samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy tak, aby...*“,
- ustanovení § 12 odst. (3) zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie sice opravňuje ERÚ k vydání prováděcích právních předpisů ovšem pouze ve vztahu k přesně vymezeným ustanovením zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, z nichž žádné neumožňuje stanovit definici uvedení výroby do provozu,
- je nade vše pochybnost zřejmé, že z citovaných ustanovení v žádném případě nevyplývá pravomoc ani působnost, na základě které by byl ERÚ oprávněn definovat termín „uvedení výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (tj. i fotovoltaické elektrárny) do provozu“, jak tomu činí cenová rozhodnutí ERÚ. Tím méně zákon opravňoval ERÚ, aby odlišnými podmínkami diskriminoval jednu formu podpory oproti podpoře druhé. Z uvedených oprávnění ERÚ vyplývá pouze pravomoc a působnost věcně usměrňovat ceny v energetice, která určení podmínek pro uvedení výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie do provozu v žádném případě nezahrnuje,
- v případě stanovení definice a podmínek pro uvedení výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů do provozu v ČR ERÚ nejen, že překročil svou pravomoc a působnost vyplývající z citovaných zákonů, ale zejména tímto postupem překročil ústavní rámec daný ustanovením čl. 2 odst. (2) a (3) a čl. 79 odst. (3) Ústavy a také Čl. 2 odst. (2) Listiny

- základních práv a svobod. Je rovněž možné konstatovat, že ERÚ porušil i zásady (i) Zákazu zneužití pravomoci podle ustanovení 2 odst. (2) správního řádu a (ii) principu minimalizace zásahu státních orgánů do právní a majetkové sféry fyzických a právnických osob. Ve zmíněných zákonných požadavcích je zabudována nejen garance proti zneužití státní moci, ale také nutnost zákonného podkladu pro její uskutečnění. Činnost ERÚ jako orgánu moci výkonné je přípustná jen v té míře, jaká je nezbytná k dosažení zákonem sledovaného účelu, jímž je v tomto případě pouze regulace cen v energetice,
- překročení pravomoci ERÚ vyplývá v neposlední řadě i ze samotné věcné působnosti cenových rozhodnutí. Již v názvu těchto rozhodnutí je jasné stanoveno, že tato cenová rozhodnutí se vztahují výhradně k výši podpory pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů a tedy jimi nelze, a to ani za použití analogie, určovat definici a podmínky pro uvedení výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie do provozu,
 - na základě výše uvedených argumentů lze uzavřít, že ERÚ nebyl oprávněn závazně stanovit definici podmínky pro uvedení výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, tj. ani pro fotovoltaické elektrárny, do provozu v cenových rozhodnutích. Ustanovení cenových rozhodnutí definující okamžik uvedení do provozu je tak nutné považovat za nicotná (paakty), které nevyvolávají žádné právní účinky a nelze z nich tedy vycházet. Tomuto závěru přisvědčuje konstantní judikatura Nejvyššího soudu. Viz zejména rozsudky Nejvyššího soudu uveřejněné pod čísly 9/1999 a 11/2000 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, dále též rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. prosince 2003, sp. zn. 25 Cdo 2345/2002 a rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. července 2005, č.j. 6 A 76/2001-96, podle kterých „... je za nicotný pokládán správní akt vydaný tzv. absolutně věcně nepřislusným orgánem. Za takový orgán se obecně pokládá správní orgán, který podle svého zákonného vymezení není oprávněn (není v jeho pravomoci) o určité věci rozhodnout, buď proto, že nebyla výslovně přiznána ani jemu, ani jinému orgánu.“,
 - ČOZ dále spatřovala nezákonnost CR ERÚ v tom, že materiálně se sice jedná o právní předpisy vydané ústředním orgánem státní správy, tj. právní předpisy podle § 2 odst. (1) písm. f) zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, nicméně nikdy nedošlo k jejich vyhlášení ve Sbírce zákonů. Podle § 3 zákona č. 309/1999 Sb. přitom jejich platnost mohla nastat až vyhlášením ve Sbírce zákonů a účinnosti mohly nabýt nejdříve patnáctý den po vyhlášení. Protože předmětná cenová rozhodnutí ERÚ nebyla vyhlášena ve Sbírce zákonů, nemohla nabýt platnosti a účinnosti a tím se ani nemohla stát součástí českého právního řádu. Jejich použití správními orgány je tedy vyloučeno. ČOZ uvedl, že stručné sdělení o vydání cenového rozhodnutí nelze považovat za jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů,
 - SEI na str. 35 a 36 Rozhodnutí uvedla, že se neztotožnila s názorem ČOZ a poukázala na dvě soudní rozhodnutí, a to rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 19.03.2014, č.j. 1 Aos 7/2013 - 41) a jedno rozhodnutí Ústavního soudu (nález ze dne 15.05.2012, sp. zn. Pl. ÚS 17/11). Z této judikatury (a je nutné zdůraznit, že pouze z této judikatury) měla SEI za prokázané (jedná se o zcela nesprávné použití dokazování na výklad a aplikaci použitých právních předpisů), že cenová rozhodnutí jsou zákonná a ústavní. Toto právní posouzení je nesprávné,
 - v rozsudku ze dne 19.03.2014, č.j. 1 Aos 7/2013 - 41, Nejvyšší správní soud přezkoumával na základě podané kasační stížnosti usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta žaloba proti cenovému rozhodnutí jako opatření obecné povahy. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se o opatření obecné povahy nejedná. Je třeba zdůraznit, že ČOZ nikdy netvrdila, že cenové rozhodnutí je opatřením obecné povahy. Naopak ČOZ tvrdila, že se jedná o právní předpis. V uvedeném rozsudku se Nejvyšší správní soud nezabýval přezkoumáním souladu cenového rozhodnutí s právními předpisy vyšší právní síly,

- v nálezu ze dne 15.05.2012, sp. zn. Pl. ÚS 17/11, Ústavní soud zamítl návrh na zrušení částí zákonů. Ústavní soud přezkoumával ústavnost zákonných ustanovení upravujících odvod elektřiny ze slunečního záření a povolenky na emise skleníkových plynů. Ústavní soud se vůbec nezabýval přezkoumáním souladu cenového rozhodnutí s právními předpisy vyšší právní síly,
- z toho vyplývá, že argumentace těmito soudními rozhodnutími je z pohledu zákonnosti a ústavnosti cenových rozhodnutí zcela nepřipadná. SEI z kontextu vytrhává pouze části uvedených soudních rozhodnutí, a to dokonce takové pasáže, které v konečném důsledku poukazují na diskriminační přístup a nezákonnost. Lze poukázat např. na slova Nejvyššího správního soudu, že důvodem pro rozdílné stanovení jsou různé investiční náklady (tedy toto je kritérium přípustného rozdílu mezi zelenými bonusy a výkupními cenami; za přípustný rozdíl však již není označeno odlišné vymezení okamžiku, kdy je výroba považována za uvedenou do provozu). Také Ústavní soud, když popisuje cenové rozhodnutí, nepřipouští, že by rozdílné zacházení bylo dovoleno i při posuzování uvedení výroby do provozu. A contrario lze z nálezu Ústavního soudu dovodit, že jiné zacházení, než na základě různých nákladů, může být shledáno diskriminačním,
- z toho vyplývá, že odůvodnění SEI je zcela nepřipadné, chybí v něm racionální vypořádání argumentů ČOZ, a proto je nutné považovat Rozsudek (správně Rozhodnutí) za nepřezkoumatelné a nezákonné,
- v části Rozhodnutí, ve které se SEI vyjadřuje k podání ČOZ ze dne 12.05.2014, je uvedeno, že se správní orgán vypořádal se všemi vyjádření uvedenými v podání ČOZ ze dne 07.03.2014. Jak vyplývá ze shora uvedených skutečností, toto není pravdivé. SEI se nevypořádala dostatečně a v souladu se zákonem se všemi vyjádřeními ČOZ obsaženými v jeho podání,
- v podání ze dne 12.05.2014 ČOZ argumentovala souhlasem s užíváním stavby z hlediska požární bezpečnosti ze dne 21.12.2009, který SEI zaslal Hasičský záchranný sbor Jihočeského kraje spolu s přípisem ze dne 03.04.2014, a rozhodnutím Městského úřadu Bechyně ze dne 21.12.2009, kterým bylo povoleno předčasné užívání stavby a které nabylo právní moci a stalo se vykonatelným dne 21.12.2009, že FVE byla plně dokončena a byla provozuschopná do konce roku 2009. SEI se však na str. 40 Rozhodnutí ve vztahu k těmto důkazům zabývá pouze tím, zda prokazují uvedení FVE Bežerovice do provozu. Hodnocení důkazů je proto neúplné a Rozhodnutí je nepřezkoumatelné,
- pokud jde o argumentaci SEI vyhláškou č. 51/2006 Sb. (str. 41 Rozhodnutí), ČOZ odkazuje na skutečnosti uvedené výše (viz zejména nesporná měřená dodávka elektřiny do distribuční soustavy dne 06.01.2010). Proto ČOZ považuje posouzení této právní otázky ze strany SEI za nesprávné, neúplné a nepřezkoumatelné. Odůvodnění Rozhodnutí je rozporné s jeho jinými částmi (viz otázka zákonnosti postupu provozovatele distribuční soustavy),
- SEI zcela přehlíží tu část vyjádření provozovatele distribuční soustavy, ve které se uvádí, že nelze vyloučit, že od 30.12.2009 mohl výrobce vyrobit a dodat elektřinu do DS a že jisté pouze je, že nemohla být změřena. ČOZ na toto výslovně upozornila v čl. II podání ze dne 12.05.2014, ale SEI se k tomu v Rozhodnutí vůbec nevyjadřuje. Rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné,
- Na str. 41 Rozhodnutí se SEI zabývá argumentací ČOZ v čl. III podání ze dne 12.05.2014. SEI se však vůbec nezabývá argumentací ČOZ, že smlouvy připravil provozovatel distribuční soustavy, tj. provozovatel distribuční soustavy předložil návrh smlouvy ČOZ a ČOZ takový návrh smlouvy akceptoval, čímž došlo k uzavření smlouvy,
- byl to provozovatel distribuční soustavy, kdo měl být a byl schopen nejlépe určit, kdy začala být elektřina poprvé dodávána do distribuční soustavy. S ohledem na popsany skutkový stav ČOZ neměl důvod pochybovat o určení provozovatele distribuční soustavy, že FVE byla uvedena do provozu v roce 2009. Z listinných důkazů shromážděných ve

správním spisu jednoznačně vyplývá, že provozovatel distribuční soustavy určil, že FVE byla uvedena do provozu v roce 2009. ČOZ poukázala zejména na tyto smlouvy:

- a) smlouva o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy, č. 2009-S710608 (smlouva nabyla účinnosti 23.12.2009), podepsaná za ČOZ dne 19.07.2010 a za provozovatele distribuční soustavy dne 14.07.2010 (toto datum je předtištěno přímo v okamžiku vytištění celé smlouvy) - v této smlouvě provozovatel distribuční soustavy určil výkupní cenu pro rok 2009 ve výši 12,79 Kč/kW/h, tj. dle cenového rozhodnutí pro rok 2009 a podle sazby pro zdroj uvedený do provozu v roce 2009,
 - b) smlouva o úhradě zeleného bonusu k elektřině vyrobené z obnovitelného zdroje č. 2009-zb-S710608 (smlouva nabyla účinnosti 01.01.2010), podepsaná za ČOZ dne 19.07.2010 a za provozovatele distribuční soustavy dne 14.07.2010 (toto datum je předtištěno přímo v okamžiku vytištění celé smlouvy) - v této smlouvě provozovatel distribuční soustavy určil výši zeleného bonusu v částce 12,08 Kč/kWh, tj. podle cenového rozhodnutí pro rok 2010 a podle sazby pro zdroj uvedený do provozu v roce 2009,
 - c) smlouva o dodávce elektřiny s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy, č. 2012-S7 10608, kterou provozovatel distribuční soustavy podepsal dne 15.12.2011 (toto datum je předtištěno přímo v okamžiku vytištění celé smlouvy) a kterou ČOZ podepsal až dne 21.12.2011, tedy po doručení podepsaného návrhu od provozovatele distribuční soustavy a datum podpisu smlouvy ČOZ je doplněno razítkem,
 - d) smlouva o úhradě zeleného bonusu k elektřině vyrobené z obnovitelného zdroje, č. 2012-S710608, kterou provozovatel distribuční soustavy podepsal dne 16.12.2011 a kterou ČOZ podepsal až dne 21.12.2011, tedy po doručení podepsaného návrhu od provozovatele distribuční soustavy,
- SEI se k tomuto hodnocení důkazů ČOZ nevyjadřuje. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Vedle toho jsou v Rozhodnutí uváděna zcela nesprávná zjištění. Např. že ČOZ je zodpovědný za náležitosti a údaje, které uvedla do smlouvy. Takové zjištění je zcela v rozporu se skutečným průběhem uzavření smlouvy a obsahem smluv. SEI na základě provedených důkazů nesprávně zjistila skutkový stav,
 - na str. 41 a 42 Rozhodnutí se uvádí, že liberační důvod se na ČOZ nevztahuje, neboť v případě, že chtěla vynaložit veškeré úsilí, které bylo možno požadovat a počínat si bděle, měla ve své výrobně uplatňovat podporu pro výrobu elektřiny z obnovitelného zdroje pro výroby uvedené do provozu v roce 2010. Toto vysvětlení SEI je absurdní, neboť znamená, že liberačního důvodu podle § 17 odst. (1) zákona o cenách se je možné dovolávat pouze tehdy, pokud ke spáchání správního deliktu vůbec nedojde, tj. pokud skutek jako takový neexistuje. Posouzení možnosti liberace je proto zjevně nesprávné,
 - podle § 17 odst. 1 zákona o cenách právnická osoba za správní delikt neodpovídá jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila,
 - k domnělému porušení zákona o cenách mělo dojít tím, že ČOZ uzavřela smlouvu a fakturovala dodanou elektřinu při sazbě, která byla stanovena cenovým rozhodnutím pro FVE uvedenou do provozu v roce 2009. ČOZ není známo, jaké další úsilí by ještě mohla vynaložit, aby zabránila porušení právní povinnosti, tj. aby neuplatnila cenu v rozporu s cenovým rozhodnutím. ČOZ věděla, že:
 - a) FVE byla dokončena v roce 2009,
 - b) ve FVE se ještě v roce 2009 vyráběla elektřina,
 - c) FVE byla v roce 2009 připojena k distribuční soustavě (byl instalován úsekový odpojovač),
 - d) provozovatel distribuční soustavy měl jako jediný přístup k úsekovému odpojovači, tj.

- mohl ho zapnout, aby elektřina z FVE mohla být dodávána do distribuční soustavy,
- e) provozovatel distribuční soustavy určil, že FVE byla uvedena do provozu v roce 2009,
- f) provozovatel distribuční soustavy předložil ČOZ návrhy smluv (tyto návrhy smluv provozovatel distribuční soustavy také jako první podepsal), ve kterých uvedl, že FVE byla uvedena do provozu v roce 2009.
- ČOZ je tedy přesvědčena, že vynaložila veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby nedošlo k porušení zákona o cenách. SEI však překvapivě na základě zjevně nesprávného odůvodnění (viz výše) odmítla možnost, že by byl dán liberační důvod a jednotlivými argumenty ČOZ se již nezabývala. SEI se dopouští souhrnného hodnocení důkazů (činí souhrnná skutková zjištění), neboť se nezabývá jednotlivými důkazy jednotlivě, ale obecně uvádí, že něco nevyplývá z podkladů rozhodnutí. Rozhodnutí je proto také nepřezkoumatelné,
 - ČOZ považuje za nesprávný také závěr SEI, že nevznikly pochybnosti. ČOZ již výše upozornila, že SEI nesprávně aplikuje zásadu „in dubio pro reo“ pouze na spáchání správního deliktu, nikoli však na zjištění skutkového stavu. Stejně chyby se SEI dopouští na str. 42 Rozhodnutí,
 - SEI neshromáždila jakýkoliv důkaz, který by vylučoval, že v roce 2009 se ve FVE Bežerovice začala vyrábět elektřina nebo že se v roce 2009 uskutečnila dodávka elektřiny do distribuční soustavy,
 - naopak shromážděné důkazy (viz např. odst. 7 podání ze dne 12.05.2014) nasvědčují tomu, že k dodávce elektřiny do distribuční soustavy v roce 2009 došlo, resp. že k němu z technického hlediska dojít mohlo. Rozhodně nelze konstatovat, že na základě shromážděných podkladů rozhodnutí by bylo možné dovodit jistotu, že v roce 2009 k dodávce elektřiny do distribuční soustavy nedošlo. ČOZ se domnívá, že SEI přistupuje k dodávce elektřiny do distribuční soustavy v roce 2009 přesně opačně, než vyplývá z ustálené judikatury a zásady in dubio pro reo. SEI shledal ČOZ odpovědnou za spáchání správního deliktu, protože ČOZ s jistotou neprokázala, že k dodávce elektřiny do distribuční soustavy došlo již v roce 2009. SEI tím presumuje vinu obviněného a po obviněném požaduje, aby prokázal svou nevinu. Takový postup je nepřipustný,
 - ČOZ je proto přesvědčena, že právní posouzení SEI o neexistenci pochybnosti o předmětu správního řízení, je nesprávné,
 - ČOZ dále považuje za nesprávně stanovenou výši neoprávněného majetkového prospěchu a tím také výši uložené pokuty (pokuta byla uložena ve výši neoprávněného majetkového prospěchu zjištěného SEI),
 - SEI na str. 14 Rozhodnutí uvedla, že při cenové kontrole bylo zjištěno, že rozdíl výše zeleného bonusu u výroby uvedené do provozu v roce 2009 a u výroby uvedené do provozu v roce 2010 činí 2.886.175,06 Kč bez DPH a 3.463.410,072 Kč. Výše nepřiměřeného majetkového prospěchu je vyčíslena na str. 42 a 43 Rozhodnutí, kde se uvádí, že za rok 2012 byla uplatněna podpora na vyrobenou a dodanou elektřinu ve výši 3 070,399 MWh při výši zeleného bonusu 12.510 Kč/MWh, ačkoli výše zeleného bonusu měla být 11.570 Kč/MWh,
 - vyčíslenému nepřiměřenému majetkovému prospěchu ČOZ vytýká nepřezkoumatelnost, neboť z odůvodnění Rozhodnutí nelze zjistit, jak byla výše nepřiměřeného majetkového prospěchu stanovena,
 - dále ČOZ vyčíslení výše nepřiměřeného majetkového prospěchu vytýká, že zohledňuje i daň z přidané hodnoty. U daně z přidané hodnoty však ČOZ byla pouze jejím plátcem, tj. inkasovala částku daně z přidané hodnoty od provozovatele distribuční soustavy a poté ji odvedla správci daně. Tuto daň si tedy ČOZ neponechala, a proto přijatá daň z přidané hodnoty nemůže představovat majetkový prospěch ČOZ,
 - z důvodů popsaných v tomto odvolání je ČOZ přesvědčena, že Rozhodnutí je nezákonné, a proto navrhuje, aby odvolací orgán Rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Protože správní orgán 1. stupně porušení zákona č. 526/1990 Sb. ze strany účastníka řízení považoval za prokázané a v obsahu podaného odvolání neshledal důvod k postupu podle ustanovení § 87 zákona č. 500/2004 Sb., postoupil odvolání proti uložené pokutě spolu se svým stanoviskem v souladu s § 88 odst. (1) zákona č. 500/2004 Sb. druhostupňovému správnímu orgánu. Odvolací správní orgán přezkoumal v plném rozsahu odvolání i napadené Rozhodnutí č. 314015114 o uložení pokuty ze dne 23.05.2014 včetně všech podkladů založených ve spisu č. 031104513, na jejichž základě bylo napadené rozhodnutí vydáno. Podklady hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a zaujal toto stanovisko:

- odvolání bylo podáno včas a je přípustné,
- primárním východiskem pro posouzení odvolání jako celku je hledisko konstrukce odpovědnosti právnické osoby za správní delikt. Odvolatel je právnickou osobou tzn., že k subjektivním předpokladům vzniku jeho odpovědnosti za správní delikt se zásadně neřadí zavinění. Proto za protiprávní jednání, kterým byl porušen § 16 odst. (1) písm. c) zákona 526/1990 Sb. nedodržením povinnosti ve smyslu § 5 odst. (5) citovaného zákona, který je pod sankcí podle § 16 odst. (4) téhož zákona jako správní delikt, nese objektivní odpovědnost,
- účastník řízení nedoplnil ve svém odvolání žádné nové relevantní skutečnosti nebo důkazy, které by nebyly správnímu orgánu známy a obsah odvolání proto odvolací správní orgán v předmětné věci vnímá jako námitky převážně exkulpačního charakteru,
- z komplexního posouzení podkladů pro vydání prvostupňového rozhodnutí ve věci má odvolací správní orgán za prokázané, že v rozhodování o správním deliktu bylo při hodnocení důkazů využito jak podkladů kontroly, tak i podkladů vedeného správního řízení. V dokazování byl dodržen zákaz zneužití správní úvahy, listiny byly hodnoceny jako důkazy jednotlivě i ve spojení s ostatními důkazy opatřenými v této věci, což opravňuje konstatovat, že v řízení byla i uplatněna zásada nestrannosti v postupech správního orgánu v kombinaci se zásadou legitimního očekávání, které jsou obsaženy v § 2 odst. (4) zákona č. 500/2004 Sb.,
- správní orgán 1. stupně postupoval v souladu jak s hmotněprávními, tak i procesními ustanoveními zákona č. 552/1991 Sb., zákona č. 526/1990 Sb. a zákona č. 500/2004 Sb. a přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným při kontrole a v rámci vedeného řízení. Nebyla zjištěna žádná pochybení, potvrzena je správnost procesních postupů i kvalifikace správního deliktu podle § 16 odst. (1) písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. Rovněž správně interpretoval a aplikoval ve výroku II. příslušná ustanovení vyhlášky č. 520/2005 Sb., stanovující paušální částku nákladů správního řízení, kterou je správní orgán podle § 79 odst. (5) zákona č. 500/2004 Sb. povinen účastníkovi řízení, který toto řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit,
- výši uložené pokuty v rámci institutu správního uvážení správním orgánem 1. stupně považuje odvolací správní orgán za přiměřenou a řádně odůvodněnou, neboť v § 16 odst. (4) písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. se stanoví dvě alternativy pro stanovení výše pokuty:
 - o ve výši jedno až pětinasobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let nebo
 - o do 1.000.000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1.000.000 Kč,
- při stanovení výše pokuty bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, zjištěným při kontrole a správním řízení v předmětné věci, zejména pak k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán. Správní orgán 1. stupně především zohlednil výši vyčísleného nepřiměřeného majetkového prospěchu a intenzitu, kterou jednání účastníka řízení ohrozilo chráněný zájem,
- ve vztahu celkové částky na příspěvek k ceně vyrobené elektřiny a vyčíslené výše nepřiměřeného majetkového prospěchu považoval správní orgán 1. stupně za přiměřené uložit pokutu v částce odpovídající jeho výši také s přihlédnutím k ekonomickým podmínkám účastníka řízení.

K odvolání co do nezákonnosti rozhodnutí SEI pro nepřezkoumatelnost, nedostatečné zjištění skutkového stavu, nesprávné hodnocení provedených důkazů, zkrácení procesních práv účastníka řízení či nesprávné právní posouzení věci odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán 1. stupně hodnotil důkazy podle vlastního uvážení, které je nutno podřadit pod myšlenkovou úvahu, při které může správní orgán jako takový přijímat jedno tvrzení a odmítat jiné, přičemž se má opírat o logické, systematické, historické, pravděpodobnostní či věrohodnostní úsudky, které v odůvodnění svého rozhodnutí musí vyjádřit (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze sp.zn. 5 A 731/2000). Odvolací správní orgán má za to, že při řešení této věci byly ze strany správního orgánu 1. stupně naplněny všechny tyto požadavky a napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Správní orgán 1. stupně v dostatečné míře zjistil skutkový stav, zhodnotil všechny důkazy v řízení, nezkrátil procesní práva účastníka řízení a správně posoudil právní věc v průběhu dokazování.

Ke kapitolám II. až XIX. odvolání:

- správní orgán 1. stupně svědecké výpovědi zhodnotil především ve vztahu k uváděné výrobě elektřiny, ale tyto výpovědi neobjasňují, zda se uskutečnila dodávka elektřiny do sítě v roce 2009 nebo až 2010 a dalším faktorem je také ta skutečnost, jak oba svědci shodně uvedli, na konci roku 2009 se nebyli přítomni každý den při zhotovení FVE Bežerovice a také měli na starosti zprovozňování minimálně dalších dvou fotovoltaických elektráren na území jižních Čech - FVE Čekanice a FVE Chýnov, které v té době byly uváděny do provozu. K hodnocení svědků lze uvést, že p. [REDAKCE] byl v době uvádění provozu FVE Bežerovice v roce 2009 vedoucím oddělení provozu u účastníka řízení. Tuto funkci také zastával ještě při kontrole SEI v období květen až září 2013, což dokládá např. plná moc udělená jednatelem spol. ČOZ a založená ve spisu. Při výslechu p. [REDAKCE] že je zaměstnancem spol. MARTIA, a.s., Mezní 2854/4, 400 11 Ústí nad Labem s tím, že jeho pracovní náplň je stejná jako u spol. ČOZ,
- úřední záznam ze dne 20.03.2014 posuzuje odvolací správní orgán podle jeho obsahu, kdy byly domluveny organizační věci pro komunikaci se spol. E.ON Distribuce, a.s. jako provozovatelem regionální distribuční soustavy, za kterou vystupoval [REDAKCE] a to na základě „Vyjádření účastníka řízení a navržení důkazů“ ze dne 07.03.2014, kde pod bodem X. Důkazní návrhy pod písm. f) a g), požaduje provedení důkazních návrhů u provozovatele distribuční soustavy. Správní orgán 1. stupně veden snahou ve smyslu § 52 zákona č. 500/2004 Sb. k provedení důkazů, potřebných ke zjištění stavu věci, kontaktoval provozovatele distribuční soustavy na základě aktivního požadavku účastníka řízení,
- podle názoru odvolacího správního orgánu účastník řízení v otázce litispendence zásadně nerozlišuje dvě různé věci, neboť zahájení správního řízení podle zákona č. 180/2005 Sb. bylo v jiné skutkové podstatě než zahájení správního řízení podle zákona č. 526/1990 Sb. Podle skutkové podstaty uvedené v § 9 odst. (2) zákona č. 180/2005 Sb. se jednalo o předávání nepravdivých měřených nebo vypočtených údajů výrobcem provozovateli regionální distribuční soustavy o množství vyrobené elektřiny z obnovitelných zdrojů, přičemž tyto údaje byly předávány formou měsíčních hlášení podle přílohy č. 6 vyhlášky č. 541/2005 Sb. Skutková podstata podle zákona č. 526/1990 Sb. se týká dodržování podmínek daných cenovými orgány podle příslušného cenového rozhodnutí, v daném případě CR ERÚ č. 7/2011 bod (1.9.) zařazení výroby elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedený do provozu od 01.01.2009 do 31.12.2009 nebo uvedený do provozu od 01.01.2010 do 31.12.2010. Jedná se o dva různé skutky, neboť podle zákona č. 180/2005 Sb. musel výrobce elektřiny předat měsíční hlášení, oproti tomu podle zákona č. 526/1990 Sb. vystavuje výrobce fakturu provozovateli distribuční soustavy, na základě které uplatňuje podporu z obnovitelných zdrojů energie k vyplacení a vystupuje zde jako prodávající. Správní řízení byla z důvodu procesní

- ekonomie zahájena ve stejný den a s touto otázkou se správní orgán 1. stupně vypořádal,
- účastník řízení namítá porušení zásady materiální rovnosti, týkající se zveřejnění seznamu všech zahájených správních řízení SEI ve vztahu k uvedení FVE do provozu na území České republiky. Zásadu nevěřejnosti uplatněnou v napadeném rozhodnutí podporuje § 15 odst. (3) zákona č. 500/2004 Sb., kde je uvedeno „*Oprávněné úřední osoby jsou povinny zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděly v souvislosti s řízením a které v zájmu zajištění řádného výkonu veřejné správy nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny, nestanoví-li zákon jinak. Těto povinnosti jsou oprávněné úřední osoby zproštěny jen z důvodů stanovených zvláštním zákonem nebo vysloví-li souhlas osoba, již se předmětná skutečnost dotýká. Ustanovení zvláštních zákonů o zproštění povinnosti mlčenlivosti tím nejsou dotčena*“. Správní orgán 1. stupně nebyl zproštěn žádným, případně dříve dotčeným účastníkem řízení povinnosti zachovávat mlčenlivost. V tomto bodu odvolací správní orgán podotýká, že účastník řízení v předmětném řízení nevystupuje v postavení státního orgánu, kterému náleží výkon státní správy v energetických odvětvích,
 - k šikanóznímu postupu SEI, kterým v odvolání účastník řízení dále operuje odvolací správní orgán uvádí, že z obsahu spisu č. 031104513 vyplývá, že účastník řízení bylo od samého začátku kontroly SEI a následného správního řízení vyhověno ve většině vznesených požadavků, ať se to týká určení lhůt pro podání námitek k protokolu, kde byla prodloužena lhůta na podání námitek o dalších deset dnů nebo žádosti o prodloužení lhůty pro navrhování důkazů o dalších 18 dnů, přičemž správní orgán 1. stupně opět vyhověl a provedl většinu navržených důkazů z podání účastníka řízení ze dne 07.03.2014. Následné žádosti účastníka řízení o prodloužení lhůty bylo opět vyhověno, takže odvolací správní orgán nemá za to, že by bylo v daném případě postupováno vůči účastníkovi řízení šikanózně, jak se domnívá,
 - co se týká řízení s provozovatelem distribuční soustavy odvolací správní orgán k tomu uvádí, že pro kontrolovaný rok 2012 byla uzavřena provozovatelem distribuční soustavy Smlouva o úhradě zeleného bonusu k elektřině vyrobené z obnovitelného zdroje č. 2012-S710608 ze dne 16.01.2011, přičemž je v této smlouvě uvedeno v čl. II *Výše úhrady ceny zeleného bonusu* v bodě 1., že „*předpokladem pro uplatnění takto stanovené ceny zeleného bonusu je splnění povinností výrobce stanovených právními předpisy*“. Vzhledem k tomu, že provozovatel distribuční soustavy pouze splnil svoji zákonnou povinnost podle zákona č. 180/2005 Sb. a uzavřel smlouvu o úhradě zeleného bonusu, je zřejmé, že účastník řízení je zodpovědný za náležitosti a údaje, které uvedl do podkladů smlouvy o úhradě zeleného bonusu, neboť na něm leží povinnost splnění podmínek stanovených legislativou při požadavcích na uplatňování a úhradu zeleného bonusu na elektřinu vyrobenou z obnovitelného zdroje,
 - ke skutečnému datu uvedení do provozu odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán 1. stupně vyhodnocoval skutkovou podstatu podle tehdy platné legislativy, a to je především vyhláška č. 51/2006 Sb., o podmínkách připojení k elektrizační soustavě, ve znění účinném od 01.03.2006 do 31.03.2010 (dále vyhláška č. 51/2006 Sb.), která stanovuje podmínky připojení výroben elektřiny k elektrizační soustavě. „*Vnitřní předpisy provozovatele distribuční soustavy*“ byly vydávány právě v souladu s tehdy platnou vyhláškou č. 51/2006 Sb. a zároveň v souladu s Pravidly provozování distribuční soustavy, které byly schváleny ERÚ a byly právně závaznou normou, vymezující zásady a postupy, kterými se řídí vztahy mezi provozovatelem distribuční soustavy a všemi uživateli distribuční soustavy,
 - ohledně povolení zkušebního provozu, kdy provozovatel distribuční soustavy zpětně povolil zkušební provoz lze uvést, že vždy se zkušební provoz schvaluje až na období následující po podání žádosti,
 - k rektroaktivitě smluvních vztahů odvolací správní orgán podotýká, že licence na výrobu

elektriny, resp. její změna č. 12 byla vydána ERÚ dne 29.12.2009 a nabyla právní moci dne 30.12.2009, přičemž předložená Smlouva o dodávce z obnovitelného zdroje vyrobené elektriny s převzetím závazku tuto vyrobenou elektřinu dodat do elektrizační soustavy č. 2009-S710608 nabyla účinnosti dne 23.12.2009, přičemž účastník řízení má vydanou licenci na výrobu elektriny změnou č. 12 ze dne 29.12.2009. V napadeném rozhodnutí o uložení pokuty nikde nebylo ze strany správního orgánu 1. stupně uvedeno, že požaduje po účastníku řízení protokol o paralelním připojení výrobní, neboť tento požadavek byl zapracován do CR ERÚ (viz např. bod (1.10.) CR ERÚ č. 2/2010 a následně i do Pravidel provozování distribuční soustavy až od roku 2011,

- účastníkem řízení uváděná rozpornost týkající se uvedení do provozu FVE Bežerovice neexistuje, neboť účastník řízení se na konci roku 2009 podle § 4 odst. (3) zákona č. 180/2005 Sb. rozhodl, že vyrobenou elektřinu nabídne k výkupu, což bylo ze strany provozovatele distribuční soustavy akceptováno výše uvedenou smlouvou,
- k dodávce do distribuční soustavy, resp. používání přenosného elektroměru při uvádění výroben v letech 2009 - 2010 správní orgán 1. stupně konstatoval, že při své úřední činnosti se dosud s tímto technickým řešením u provozovatele distribuční soustavy na území Jihočeského kraje nesetkal. Dále k elektronické evidenci manipulací uvedl, že předmětný úsekový spínač výrobce Dribo sice technicky neumožňuje dálkový přenos informace o provozním stavu tohoto úsekového spínače (odpojovače), ale vlastní manipulace na vedení vysokého napětí nelze provádět bez vědomí a souhlasu dispečinku VN provozovatele distribuční soustavy. Odvolací správní orgán z pokladů spisu konstatuje, že výpis manipulací na předmětném vedení byl správnímu orgánu 1. stupně poskytnut z evidence dispečinku provozovatele distribuční soustavy,
- k otázce uplatněných zelených bonusů účastník řízení polemizuje o výkladech uvedení výrobní do provozu. Odvolací správní orgán k tomu uvádí, že CR ERÚ č. 8/2008 ze dne 18.11.2008, které bylo vydáno s věcnou podmínkou uvedenou v bodě (1.10.) tj., kterým dnem se rozumí uvedení výrobní do provozu, přičemž zde rozlišil variantu u výkupních cen a zeleného bonusu. Účastníku řízení bylo v roce 2009 známo, jaké podmínky musí splnit při vzneseném požadavku na uplatnění výkupní ceny. Vzhledem k tomu, že dne 23.12.2009 účastník řízení teprve požádal o povolení zkušební provozu, přičemž ještě nebyl držitelem licence, resp. neměl ani vydanou licenci na výrobu elektriny, která byla vydána ERÚ až dne 29.12.2009 jako změna č. 012. Musel si tudíž být vědom nastavených podmínek, že provozovatel distribuční soustavy má podle vyhlášky č. 51/2006 Sb. minimálně lhůtu 30 dnů pro vydání svého rozhodnutí,
- k namítané diskriminaci stanovením různých podmínek pro výkupní ceny a zelený bonus odvolací správní orgán považuje za nezbytné zdůraznit, že zákon č. 180/2005 Sb. v § 6 odst. (3) určuje, že při stanovení výkupních cen a zelených bonusů, vychází ERÚ z odlišných nákladů na pořízení, připojení a provoz jednotlivých druhů zařízení včetně jejich časového vývoje. ERÚ jako cenový orgán může v souladu s § 5 odst. (5) zákona č. 526/1990 Sb. stanovit další věcné podmínky, přičemž se rozhodl s ohledem na § 6 odst. (3) zákona č. 180/2005 Sb., že upraví jinak věcnou podmínku pro výrobce uplatňující výkupní cenu a jinak pro výrobce uplatňující zelené bonusy. Jestliže tedy ERÚ v Cenovém rozhodnutí stanovil, že pro přiznání práva výrobce elektriny na úhradu výkupní ceny v té které výši je podmínkou dodání elektriny do distribuční soustavy, učinil tak v mezích zákonné delegace stanovené zákonem č. 526/1990 Sb. ERÚ zřejmě porušení rovnosti mezi skupinami výrobců neshledal z objektivních důvodů, jak vyplývá také z auditu „*Proces nastavení výkupních cen fotovoltaické energie*“ z května 2012, které uveřejnil na svých webových stránkách ohledně stanovení výkupních cen a zelených bonusů. V působnosti SEI jako správního orgánu není hodnotit nastavení věcných podmínek ze strany ERÚ, ale kontrolovat jejich dodržování,
- k otázce elektrizační soustavy, jak již bylo uvedeno, připojování výrobní k distribuční

- soustavě upravovala vyhláška č. 51/2006 Sb., o podmínkách připojení k elektrizační soustavě, ve znění účinném od 01.03.2006 do 31.03.2010, která stanovila podmínky připojení výroben elektřiny k elektrizační soustavě a také v Pravidlech provozování distribuční soustavy s účinností od 17.03.2009,
- k účastníkem řízení namítané protiústavnosti a nezákonnosti cenových rozhodnutí lze uvést, že v této oblasti, jakož i dalších, nemá účastník řízení zcela jasno. Odvolací správní orgán nehodlá v této otázce polemizovat a odkazuje na zákon č. 309/1999 Sb., o Sbírcе zákonů a o Sbírcе mezinárodních smluv, ve znění účinném od 01.01.2006 do 30.09.2012 a jeho § 2 odst. (1) písm. f), kdy se ve Sbírcе zákonů dále vyhláší *“sdělení ministerstev, jiných ústředních správních úřadů nebo České národní banky o skutečnostech a přijatých rozhodnutích, pokud povinnost vyhlásit je ve Sbírcе zákonů stanoví zvláštní zákon”* a tudíž se nemusí uveřejňovat plná znění cenových rozhodnutí, jak uvádí § 1 odst. (1) citovaného zákona. Správní orgán 1. stupně rovněž použil ve své argumentaci rozsudek Nejvyššího správního soudu, který posuzoval CR ERÚ pro rok 2012, zda jde o právní předpis a dále byl uveden nálezný ústavního soudu, který se týká obnovitelných zdrojů uvedených do provozu v letech 2009-2010. Správní orgán 1. stupně využil i jiné judikatury Nejvyššího správního soudu, kterou aplikoval na daný případ a bylo jeho věcí, jaké podklady použije na podporu svých závěrů. S otázkou protiústavnosti a nezákonnosti cenových rozhodnutí se správní orgán 1. stupně plně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí o uložení pokuty, jakož i s navrženými důkazy účastníka řízení a s vyjádřením účastníka řízení k podkladům rozhodnutí,
 - ke skutečnému dokončení FVE a jejího uvedení do provozu odvolací správní orgán posuzuje souhlas Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje s předčasným užíváním stavby ze dne 21.12.2009 podle jeho obsahu jen a pouze z hlediska požární bezpečnosti a Rozhodnutí o předčasném užívání stavby FVE Bežerovice ze dne 21.12.2009, Městského úřadu Bechyně, odboru výstavby a životního prostředí jako zohledňující požadavky zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Obě dvě instituce zde zaujaly postoj, že předčasné užívání stavby neohrožuje bezpečnost a zdraví osob nebo zvířat nebo životního prostředí a neohrožuje zájmy chráněné stavebním zákonem. Obsah těchto listin se však netýká uvedení FVE Bežerovice do provozu v režimu zákona č. 180/2005 Sb. a zákona č. 526/1990 Sb.,
 - ohledně dodávky elektřiny do distribuční soustavy správní orgán 1. stupně posoudil všechny listiny předložené účastníkem řízení, týkající se smluv o dodávkách elektřiny a zeleného bonusu a ve svém rozhodnutí o uložení pokuty je zhodnotil především z pohledu jejich uzavření v roce 2009 (smlouva má účinnost od 23.12.2009) se změnou licence č. 12, která nabyla právní moci až dne 30.12.2009. Zkušební provoz byl povolen až v květnu 2010 zpětně od 23.12.2009 s doručením účastníku řízení v květnu 2010. Odvolací správní orgán však považuje za důležité připomenout rozhodnutí předsedy ERÚ č.j. 00620-20/2011-ERÚ ze dne 01.07.2011 s jehož závěry se správní orgán 1. stupně i odvolací správní orgán jako s dalším orgánem státní správy, vykonávajícím státní správu v energetických odvětvích, plně ztotožňují,
 - nad rámec výše uvedeného odvolací správní orgán považuje za nutnost ke smluvní retroaktivitě uvést, že Nejvyšší soud ČR svým rozhodnutím v této oblasti, na které se účastník řízení odvolává, připustil, aby smlouva založila právní účinky v minulosti, když shledal, že takové ujednání je v právu obecně přípustné, ba dokonce, že tato přípustnost má svůj základ v ústavně zakotvené zásadě autonomie vůle. V odůvodnění svého přístupu Nejvyšší soud ČR konstatoval, že: *„...ústavněprávní princip zákazu zpětné účinnosti zavazuje zákonodárce v legislativním procesu. Smluvní retroaktivita je však v oblasti občanského práva nejen známá, ale i přípustná. Jde o důsledek plynoucí ze zásadní smluvní autonomie. Je totiž na účastnících smlouvy, aby posoudili a rozhodli, od kterého okamžiku založí účinnost smlouvy. Tak je tomu typicky v případech, kdy smlouva podle*

výslovného a nepochybného projevu vůle účastníků má vstoupit do účinnosti po datu uzavření smlouvy. Nelze však vyloučit, aby účastníci založili účinnost smlouvy přede dnem jejího uzavření.“ Potud je odvolání účastníka řízení s konstatací Nejvyššího soudu ČR ve shodě. V uváděné pasáži shodné s odvoláním však již v citaci rozsudku pod sp. zn. 28 Cdo 3033/2005 účastník řízení nepokračuje. Ta zní: „Uvedený postup je přípustný tehdy, nestanoví-li zákon jako podmínku vzniku a účinnosti další okolnost (tak typicky souhlas určitěho orgánu, který nutně musí přistupovat k smluvnímu projevu účastníků)...“.

- relevantní skutečností, která ve smyslu dokončené citace rozsudku vystupuje jako další podmínka stanovená právním předpisem a nutná ke vzniku a účinnosti Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy, je uzavření smlouvy o připojení výroby provozované účastníkem řízení, k čemuž došlo až dnem 25.06.2010, přičemž tato relevantnost je podložena vyhláškou č. 51/2006 Sb., o podmínkách připojení k elektrizační soustavě, kde v § 3 jsou stanoveny kumulativní „Podmínky připojení zařízení žadatele k přenosové soustavě nebo distribuční soustavě“ v odst. 1 pod písmeny a) až c)

- podání žádosti o připojení,
- předložení studie připojitelnosti za podmínek podle § 4a,
- uzavření smlouvy o připojení mezi žadatelem a provozovatelem přenosové soustavy nebo provozovatelem distribuční soustavy nebo změna stávající smlouvy o připojení.

Poslední podmínku stanovenou právním předpisem pro připojení k distribuční soustavě splnil účastník řízení až datem podpisu smlouvy o připojení, tj. dne 25.06.2010. Na základě uvedeného je možné učinit závěr, že splnění výše uváděných všech kumulativních podmínek, na jejichž základě je možné realizovat připojení k distribuční soustavě, tvoří v souhrnu další okolnost vycházející z právního předpisu podle doplněné citace výše uvedeného rozhodnutí, na základě níž, podle data jejich splnění až dne 25.06.2010, nebyl dán důvod pro založení účinnosti Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy před den jejího uzavření (19. 7. 2010), tj. ke dni 29. 12. 2009,

- z této benevolence spol. E. ON Distribuce a.s. a dalších subjektů při uzavírání smluv s výrobcí elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vyplývá, že tyto subjekty nejsou nijak sankčně zainteresovány na správnosti uzavíraných smluv a de facto ve smluvním vztahu vystupují pouze jako prostředník při vyplácení podpor, které následně přeučtují k tíži příslušné kapitoly státního rozpočtu a zjevně bez zpětné kontroly správnosti jejich postupů věcně odpovědného ministerstva,
- namítaná absence odpovědnosti za správní delikt. Odvolací správní orgán k dovolávání se absence odpovědnosti za správní delikt ze strany účastníka řízení k této přistupuje tak, že v jeho případě nenastal žádný z liberačních důvodů, neboť správní orgán 1. stupně při rozhodování o uložení pokuty rovněž zohlednil všechny provedené úkony na časové ose, a to zejména:
 - zkušební provoz byl provozovatelem distribuční soustavy povolen dne 12.05.2010 (nestandardně zpětně od 23.12.2009, jak uvedené výše)
 - protokol o schválení výroby - ověřovací provoz proběhl dne 02.06.2010
 - smlouva o připojení výroby elektřiny byla uzavřena dne 25.06.2010
 - smlouva o dodávce elektřiny vyrobené z OZE za výkupní ceny byla uzavřena dne 19.7.2010 (účinnost od 23.12.2009, přičemž licence na výrobu elektřiny nabyla právní moci až dne 30.12.2009)
 - podle sdělení provozovatele distribuční soustavy ze smlouvy na výkupní cenu pro rok 2009 ze dne 19.07.2010 žádné plnění nenastalo
 - s účastník řízení nepředal provozovateli distribuční soustavy měsíční výkaz o vyrobené elektřině, jak ukládá vyhláška č. 541/2005 Sb. za měsíc prosinec 2009
 - měřicí zařízení, kterým je stanovené měřidlo v obchodně závazkových vztazích, bylo

- instalováno dne 06.01.2010, čímž je prokázána první dodávka do elektrické sítě
- rozklad předsedy Energetického regulačního úřadu, č.j. 00620-20/2011-ERÚ
 - informace o manipulaci na lince VN, ke které je připojena FVE Bežerovice
 - k otázce aplikace zásady „*in dubio pro reo*“ odvolací správní orgán konstatuje, že ve správním uvážení správní orgán 1. stupně nepoužil tuto zásadu, neboť neměl pochybnost o správnosti a věrohodnosti zjištěného skutkového stavu a klonil se názoru, že tuto zásadu nelze užít tehdy, když má k posouzení protichůdné důkazy. Existence rozdílných tvrzení a důkazů je typickou a nedílnou součástí řízení už jen z toho důvodu, že jsou navrhovány účastníkem řízení, jehož zájem na výsledku rozhodnutí je zcela opačný. Správní orgán 1. stupně v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů tyto posuzoval každý zvlášť a ve vzájemné souvislosti a z těchto zjištění učinil závěr, jehož výsledek nadefinoval ve výroku napadeného rozhodnutí o uložení pokuty. Správní orgán 1. stupně po zhodnocení všech důkazů i z pohledu jejich váhy a věrohodnosti neměl pochybnosti o dostatečném zjištění skutkového stavu, a proto rozhodl s využitím mu svěřené rozhodovací pravomoci. Odvolací správní orgán neshledává vznesenou námitku důvodnou,
 - k vyčíslené výši nepřiměřeného majetkového prospěchu a stanovení výše uložené pokuty ze strany správního orgánu 1. stupně odvolací správní orgán uvádí, že tyto dvě rozhodné věci byly v napadeném rozhodnutí o uložení pokuty podrobně rozvedeny. Nepřiměřený majetkový prospěch byl nad to vyčíslen jak v příloze Oznámení o zahájení správního řízení, vyhotoveném pod č.j.: 031104513/128/31.104/To dne 04.02.2014 včetně rozpisu jednotlivých měsíců roku 2012, tak je jeho výše uvedena v napadeném rozhodnutí o uložení pokuty, kde je popsáno jeho stanovení při množství vyrobené a dodané elektřiny 3 070,399 MWh s přihlédnutím ke správně uplatňované ceně na zelený bonus ve výši 11.570 Kč/MWh spolu se zohledněním daňové povinnosti podle zákona č. 180/2005 Sb. Správní orgán 1. stupně především vycházel z listiny „*Výpis došlých plateb za dodávku elektřiny FVE Bežerovice v roce 2012*“, který byl předložen účastníkem řízení,
 - odvolací správní orgán rovněž posuzuje jako věcně správné, že správní orgán 1. stupně při stanovení výše pokuty postupoval v souladu s právní větou rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 6A 5/2000-58 „*Při uložení pokuty podle § 17 odst. (1) písm. a) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, se pro výpočet neoprávněně získaného majetkového prospěchu vychází z ceny účtované odběratelům zahrnující i daň z přidané hodnoty*“. Dále je zde uvedeno, že v „*cenách, které měly být účtovány a stejně tak v cenách skutečně zaplacených odběrateli byla příslušná daň z přidané hodnoty obsažena. Způsob výpočtu neoprávněně získaného majetkového prospěchu zahrnující daň z přidané hodnoty není v rozporu s právním předpisem.*“ Nejvyšší správní soud se přiklonil k názoru, že „*nelze ani akceptovat žalobcův názor, že daň z přidané hodnoty je odváděna státu, a tak se jedná vlastně o dvojí postih. Odvod daně z přidané hodnoty na základě daňového zákona nemá charakter postihu. Užití ceny včetně daně při výpočtu proto nemůže mít charakter dalšího postihu*“. V podstatě stejný argument o dvojím postihu použil účastník řízení,
 - zákon č. 526/1990 Sb. v § 14 odst. (4) stanoví, že prodávající, v řešené odvolací věci účastník řízení, získá nepřiměřený majetkový prospěch dnem jeho připsání na účet. Účastníku řízení podle listiny „*Výpis došlých plateb za dodávku elektřiny FVE Bežerovice v roce 2012*“ byla připsána na účet od provozovatele distribuční soustavy, spol. E.ON Distribuce, a.s. za rok 2012 požadovaná platba včetně daně z přidané hodnoty na základě vystavených faktur, neboť účastník řízení je plátcem DPH,
 - odvolací správní orgán na základě dokumentů správního spisu potvrzuje závěr správního orgánu 1. stupně, promítnutý do výroku napadeného rozhodnutí o uložení pokuty, že účastník řízení se dopustil správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. tím, že nesplnil věcnou podmínku podle bodu (1.10.) CR ERÚ č. 8/2008, pro posouzení této výroby jako výroby uvedené do provozu do 31.12.2009, tj. začít vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupní ceny.

Jako prodávající nesprávně uplatnil na vyrobenou elektřinu o množství 3 070,399 MWh podporu v roce 2012 ve formě zeleného bonusu pro zdroj nad 30 kW a uvedený do provozu od 01.01.2009 do 31.12.2009, neboť měl správně uplatnit zelený bonus ve výši 11.570 Kč/MWh pro zdroj nad 30 kW a uvedeným do provozu od 01.01.2010 do 31.12.2010“;

- na doplnění odvolací správní orgán odkazuje na dikci bodu (1.10.) CR ERÚ č. 8/2008, uvedenou na přelomu str. 2 a str. 3 tohoto rozhodnutí. ERÚ jako cenový orgán v textu zřetelně vymezil podmínky pro uznání rozhodného dne pro uvedení výrobní do provozu a u obou forem podpory stanovil jejich splnění kumulativně, tedy splnit současně:
 - o vyrábět a dodávat elektřinu a uplatnit podporu formou výkupních cen,
 - o vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů.V obou případech odvolací správní orgán upozorňuje na skutečnost, že vyrábět a dodávat elektřinu, resp. pouze vyrábět elektřinu, je podmíněno vyčíslením výše podpory, kterou však lze uplatnit pouze na základě změřených hodnot stanoveným fakturačním měřidlem, jehož výstup tvoří podklad pro oprávněnou fakturaci odpovídající vyčíslené výši podpory. V daném případě (s pominutím nikým nekontrolovaného uzavírání smluvních vztahů) došlo k relevantnímu a prokazatelnému splnění kumulativních podmínek ze strany účastníka řízení dne 06.01.2010, tj. prvním dnem měření množství vyrobené elektřiny, na kterou byl následně uplatněn nárok na podporu. Proto nelze na FVE Bežerovice nahlížet jako na výrobní uvedenou do provozu v roce 2009.
- s odkazem na výše uvedené skutečnosti odvolací právní orgán závěrečnému návrhu účastníka řízení, aby bylo napadené rozhodnutí č. 314015114 o uložení pokuty ze dne 23.05.2014 zrušeno a správní řízení zastaveno, nemůže vyhovět s přihlédnutím k relevantním zjištěním v předmětné věci. Proto uloženou pokutu nezrušil ani nezastavil správní řízení, neboť k takovému závěru neshledal žádný právní důvod.

Odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán 1. stupně při ukládání sankce zohlednil všechny skutečnosti ve správním uvážení, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného Rozhodnutí č. 031104513 o uložení pokuty. Po přezkumu tohoto rozhodnutí a jeho podkladů konstatuje, že správní orgán 1. stupně zajistil dostatek důkazů k úplnému objasnění věci, ve které bylo vedeno správní řízení a v jeho postupu nezjistil pochybení. Ve správním řízení rovněž neshledal žádná procesní pochybení a porušení zákona č. 526/1990 Sb. bylo prokázáno při zachování všech práv účastníka řízení, pokuta byla uložena v souladu s platnými právními předpisy, je řádně odůvodněna a je přezkoumatelná. Konstatuje, že při vydání rozhodnutí byly vyhodnoceny důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a rozhodovací pravomoc byla uplatněna zákonně. Účastník řízení by si měl v této souvislosti uvědomit, že podpora obnovitelných zdrojů významnou měrou zvyšuje cenu elektřiny, za kterou je prodávána konečným zákazníkům na straně jedné. Na straně druhé vyplácení podpory výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů jde k tíži státního rozpočtu a všech spotřebitelů. Je prokázáno, že účastník řízení naplnil skutkovou podstatu správního deliktu uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí v důsledku nedodržení stanovených povinností a námitky uvedené v odvolání proti rozhodnutí o uložení pokuty ho v žádném případě nezbujují odpovědnosti plnit zákonem stanovené povinnosti. Závěrem uvádí, že se plně ztotožňuje s vydaným rozhodnutím správního orgánu 1. stupně, který posoudil provedenou kontrolou zjištěné skutečnosti jako porušení zákona č. 526/1990 Sb. a v následně vedeném správním řízení uložil sankci. Proto rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí

Ve věci úhrady pokuty má účastník řízení možnost dohodnout splátkový kalendář s odborem rozpočtu a financování ústředního inspektorátu Státní energetické inspekce, Legerova 49, 120 00 Praha 2, a to po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Toto rozhodnutí je konečné a podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. se nelze proti němu odvolat.

Praha 15. srpna 2014

Ing. Antonín Český
pověřený zastupováním
ústředního ředitele SEI